

De Soroptimist

jaargang 86
nummer 3
juli 2019

Gouden S.T.E.M.
mensenrechten

Soroptimisten op
sociale media

Lia Krook:
verpleegkundige
werd bloemist

Van de Uniepresident

Terugblikken en vooruit kijken

Tja, dit wordt dan weer mijn laatste column. Wat is de tijd omgevlogen. In ruim een jaar tijd voor mijn gevoel veranderd van Alice in Soroptimistenland naar doorgewinterde vergadertijger, besluitstukkenschrijver en vergaderleider. Maar ook ben ik geworden tot iemand met heel veel energie en inspiratie om verder te werken aan 'de zaak' waar we voor staan. Wat heb ik een prachtige vrouwen ontmoet die hard aan het werk zijn om kinderen beter op te leiden, vrouwen te ondersteunen bij hun professionele ontwikkelingen, geweld tegen vrouwen op de kaart te zetten en aan te pakken, boerinnen te ondersteunen bij de vergroting van de omzet van hun bedrijf enzovoort. En dat alles niet alleen in onze clubs en Unie, met een jubileum, zeer geslaagde Friendshipdays achter de rug en nog een inauguratie van een nieuwe club voor de boeg. Ook ver daarbuiten mag ik dat alles straks ook nog eens in Kuala Lumpur mee gaan maken.

En daarmee houd ik dus een warm pleidooi om eens over de grenzen van je eigen omgeving heen te kijken. Wat een ideeën doe je daar op! Wat te denken van de Poolse Soroptimisten die de elektronische informatieborden in de trams wisten in te vullen met de oproep om op vrouwen te stemmen bij de verkiezingen! En de Belgische burens die het voor elkaar krijgen op een gigakruising van snelwegen op een heel groot billboard ons logo van Orange the World te laten schitteren. Think big! Niets mis mee.

Dat kunnen wij dus ook in onze Unie. En clubs die nog even niet weten hoe dat te doen, gluur vooral bij de burens of geef een seintje naar één van de leden van het uniebestuur of clubIMPULS en we helpen je verder op weg! Veel succes met alle acties en geniet van de zomer!

Nienke Feenstra
Uniepresident

Kijk voor een interview met onze scheidende Uniepresident op pagina 12.

Soroptimist International (1921)

80.000 leden, 3.000 clubs in 132 landen
Vakvrouwen voor vrouwen

Onze 5 doelen

- 1 Het vergroten van toegang tot onderwijs voor vrouwen en meisjes
- 2 Het verbeteren van duurzame mogelijkheden voor economische zelfstandigheid van vrouwen
- 3 Het elimineren van geweld tegen vrouwen en meisjes en het bevorderen van deelname van vrouwen aan vredesoplossingen
- 4 Het zorgen voor voedselzekerheid en toegang tot goede gezondheidszorg
- 5 Het betrekken van vrouwen bij duurzame ontwikkeling en het verminderen van de gevolgen van klimaatverandering en natuurrampen

De Soroptimist is het magazine voor Soroptimisten in Nederland, Suriname en Curaçao. Het magazine verschijnt drie keer per jaar.

Deadlines en verschijningsdata

Nr. 87/1
deadline teksten: 5 september
verschijningsdatum: 4 november

Nr. 87/2
deadline teksten: 10 februari 2020
verschijningsdatum: 24 maart 2020

Redactie-adres: redactie@soroptimist.nl

Redactie:
Helma Coolman (hoofdredacteur)
Marga Akkerman, Esther Krista Bos, Coosje Hoekstra,
Karin van de Kar, Dietlindt Seijssener.

Fotografie: Janita Sassen

Vormgeving: Vincent Smits

Advertenties
Soroptimini € 45,-
Soroptimini dubbel formaat met foto € 85,-
Overige mogelijkheden en tarieven op aanvraag via:
redactie@soroptimist.nl.

Productie
Ecodrukkers | www.ecodrukkers.nl
Het magazine is duurzaam gedrukt met plantaardige inkt op verantwoord FSC papier en is geheel klimaatneutraal.

Wilt u lid worden of meer informatie?
Kijk op www.soroptimist.nl
Volg ons op twitter: @NLSoroptimist

Het bureausecretariaat Unie van Soroptimistclubs is bereikbaar via: info@soroptimist.nl

www.soroptimist.nl
www.soroptimisteurope.org
www.soroptimistinternational.org

ISSN: 1878-8742

COLOFON

inhoud

Kort nieuws	4
Coverstory	6
Lia Krook werd ondernemer	
Club- en regionieuws	10
Ledenwerfactie	11
tweede ronde	
Dossier	12
Uniepresident Nienke Feenstra	
Orange the World	15
Inspirada	16
impressie	
Club- en regionieuws	18
Marie Muntendam Fonds	19
kijkt vooruit	
Mensenrechteneducatie	20
S.T.E.M. prijs voor vmbo'ers	
Soroptimisten op sociale media	22
Op bezoek bij...	24
club Lisse-Bollenstreek	
Club- en regionieuws	26
Mariet Verhoef bij SI	27
Soroptimist Film Festival	28
10.000 kinderen bereikt	
Profiel	30
Kim Sluiter bij Van Abbe museum	
Carla Atzema Soroptimistprijs	33
kandidaten gevraagd	
Techmeiden	34
Club Veendam helpt Groninger scholieren	
Free a Girl	36
bevolgen directeur	
Club- en regionieuws	38
Grote Chocoladeletter Actie	39
Noordelijke Soroptimisten	40
op bezoek in Nepal	
Estafette	42
Rosemarie Mertz in Benin	

De Vakantiehuisen Ouddorp en Epen

→ Soroptimare in Ouddorp
(Zuid-Holland)

Een ideale plek om uit te waaien aan zee met familie of vrienden, maar ook een perfecte locatie om met het nieuwe bestuur van je club te brainstormen over de plannen voor het komend clubjaar. Na de maand

september is er nog volop ruimte. En... mocht je zin hebben in een interessant uitstapje op Goeree Overflakkee...loop dan de wandeling *Ooggetuigen van de watersnood* in Battenoord (zie foto). Elf ooggetuigen hebben vorig jaar ter gelegenheid van 65 jaar herdenking van de *Ramp* hun verhaal verteld. Op panelen langs de route is dit verhaal te zien en te beluisteren via NaarToen.nl/Battenoord.

Reserveren kan via www.soroptimist.nl (inloggen) of via een mail aan soroptimare@soroptimist.nl. De beheerders Sarette Bakelaar (0652035291) en Ite Kranse (0187612456), beide lid van club Goeree Overflakkee geven graag meer informatie.

→ Gré Kellerhuis in Epen
(Zuid-Limburg)

Aan de rand van het prachtige Geuldal is het Gré Kellerhuis een mooie uitvalsbasis voor heerlijke wandelingen, een bezoekje aan Maastricht of Aken en genieten van al het goede wat Zuid Limburg te bieden heeft. Het huis biedt ruimte aan 10 personen, dus ook een mooie plek voor een 'verzustersweekend' voor clubleden. Wie is eigenlijk die Gré Keller, waar het huis naar is vernoemd? Bekijk de documentaire, die haar kleindochter Grietje over deze boeiende vrouw heeft gemaakt op YouTube onder 'Oma Keller'.

Reserveren van het Gré Kellerhuis kan via www.soroptimist.nl (inloggen) of via een mail aan grekellerhuis@soroptimist.nl. De beheerders Gwenny Smeets (0640555180) en Yvonne Schifferels (0652331815), beide lid van club Zuid Limburg geven graag meer informatie.

Agenda 2019–2020

- 27 augustus 16.00-21.00 uur bestuurstraining speciaal voor (aankomende) bestuursleden
- 9 september Prinsessendag, 10^e editie in de aanloop naar Prinsjesdag. Zie nederlandse vrouwenraad.nl.
- 13-15 september 11^e European Days of Meeting, San Marino
- 27-29 september 20^e verjaardag van SI club Varna, Bulgarije
- 28 september Inauguratie club Tilburg i.o.
- 28 september Viering 100 jaar vrouwenkiesrecht op het Binnenhof
- 1-3 oktober Viering 100 jaar Soroptimisme. San Francisco VS
- 11 oktober Wereldmeisjesdag met filmavond Sold (zie pag 36)
- 9 november Werkconferentie, locatie volgt
- 8 februari 2020 Wintervergadering Unie van Soroptimistclubs

30 juli: webinar over clubpagina's

Op 30 juli van 20.00 tot 21.00 uur is er een webinar (een online workshop) over het maken van een clubpagina via de Unie-website. De webmaster laat zien hoe het werkt en je kunt vragen stellen.

Onze website en jullie clubpagina is ons gezicht (etalage) naar buiten, het laat de buitenwereld zien wie we zijn en wat we allemaal doen. De naamsbekendheid van ons als Soroptimisten kan nog altijd beter! Mogelijke nieuwe leden kennen ons niet en komen niet met onze naam en onze missie en visie in aanraking, dat moet veranderen! De inhoud en

lay-out van onze website en je clubpagina is daarom super belangrijk! Je kunt vanuit je clubpagina verwijzen naar een eventuele eigen website, je Facebookpagina, Instagram, LinkedIn. Zet je nieuwtjes op je eigen clubpagina en voer je Goede doelen en In Acties op de juiste manier in zodat iedereen ze kan zien. Wij gaan je helpen dat te doen!

Meld je aan via webmaster@soroptimist.nl en je kunt meedoen! Je krijgt een code als je je hebt aangemeld waarmee je kunt inloggen op het webinar, op het aangegeven tijdstip.

Christien Reeling Brouwer
clubwebmaster

Lintje voor Threes Pacilly

Threes Pacilly van club Breda heeft op 26 april een koninklijke onderscheiding ontvangen uit handen van de Bredase wethouder Miriam Haagh. De voordracht is gedaan door Stichting Leergeld en natuurlijk hebben we van club Breda dat van harte ondersteund. We zijn supertrots op Threes. Threes ontving haar lintje niet alleen voor haar inzet voor de Stichting Leergeld, maar ook omdat ze jarenlang actief was bij de Stichting Thebe West-Brabant en vrijwilligerswerk doet bij Careyn Hospice. Verder is ze deken van de Heerlijke Orde van Breda. Threes is nu Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Monique Mols
club Breda

Threes Pacilly temidden van clubgenoten.

Annemarie Huiskes werd Ridder

Een Koninklijke onderscheiding was er op 26 april voor Annemarie Huiskes, lid van club Utrechtse Heuvelrug. Zij werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau vanwege haar grote inzet voor de komst van een interdisciplinair gezondheidscentrum in haar woonplaats Maarn, waarvan zij later eigenaar werd. Verder was zij actief in tal van vrijwilligersorganisaties zoals de plaatselijke scouting en voetbalclub.

Ook bij haar Soroptimistclub heeft zij altijd functies bekleed binnen bestuur en commissies. Annemarie viert dit jaar dat zij veertig jaar werkzaam is als fysiotherapeut. Na afloop van de uitreiking hebben we met de hele club getoast op deze welverdiende onderscheiding.

Helma Coolman
club Utrechtse Heuvelrug

Kort nieuws

De Soroptimist in nieuw jasje

De Soroptimist is toe aan een nieuw jasje! Met ingang van het komende nummer – jaargang 87 alweer! – vinden jullie een kleiner formaat in de brievenbus met nieuwe rubrieken en kortere artikelen. De vernieuwing is bedoeld als moderniseringsslag: lange verhalen zijn niet meer van deze tijd. Mensen willen snappy artikelen met veel beeld – en daar proberen we aan tegemoet te komen.

De vernieuwing is ook een bezuiniging: we communiceren steeds meer via de website en via sociale media en ook dat kost geld. Dus verschuiven budgetten en zijn er soms andere prioriteiten. In de enquête die vorig jaar is gehouden blijkt wel, dat het overgrote deel van jullie het blad zeer op prijs stelt, dus verdwijnen zal het niet.

Visitekaartje

De inhoud zal wat meer gericht zijn op buitenstaanders, omdat we interne informatie bij voorkeur delen via de website. En zo wordt het blad ook ons visitekaartje, dat je kunt weggeven, op je leestafel leggen of stiekem in de bibliotheek of wachtkamer kunt achterlaten (nadat je het zelf gelezen hebt). We blijven onze successen uitventen en ontvangen dus graag jullie verslagen van club- en regioactiviteiten. En foto's: de mooiste wordt gebruikt voor de voorpagina. Zodat mensen zien dat wij actieve vrouwen zijn die met daden doen wat ze met de mond belijden. Wil je dat jouw foto in aanmerking komt voor de voorpagina? Maak ze dan met een gewoon toestel en stuur ze op via wetransfer, zodat er niets van de kwaliteit verloren gaat. Probeer ook eens wat minder voorspelbare foto's in te sturen, zoals een selfie of een detailopname. Kortom: help mee ons blad nog mooier te maken.

Adverteren

Adverteren blijft mogelijk en het is natuurlijk een uitgelezen kans om dat juist in dit eerste nummer in het nieuwe jasje te doen; dat heeft een hoge attentiewaarde. Formaten en tarieven kun je opvragen via redactie@soroptimist.nl.

Helma Coolman
hoofdredacteur De Soroptimist

Lia Krook

Geboren:
06-06-1967 te Wageningen

Woont met:
Pieter, heeft twee dochters,
Anna (21) en Nore (19)

Opleiding:
• via mavo, havo,
HBO-Verpleegkunde 1989
• Dutch Flower Arrangements,
2005-2007, Advanced Dutch
Flower Arrangements 2007-2009

Werk:
Allround wijkverpleegkundige op
diverse plekken 1990-2000

Eigen bedrijf:
• BLOM Bloemwerk Op Maat
2009-heden
• 2018 Specialisatie Bijzondere
Rouwbloemen - bijzondererouw-
bloemen.nl.
• Sinds 2012 mede verantwoordelijk
voor de bloemdecoraties van de
Sint Jans Processie in Laren NH.

En verder:
Vele jaren vrijwilligerswerk op scho-
len en bij sportverenigingen.

Lid van:
Club Bennekom en Beekdal sinds
2015.

Tekst: Dietlindt Seijsener
Foto's: Janita Sassen

L I A K R O O K : V A N V E R P L E E G K U N D I G E N A A R B L O E M I S T

‘Zelfstandig ondernemerschap is vooral **lef om te springen**’

Soms houden we als Soroptimisten veel ballen in de lucht. Daarom ontmoeten Lia en ik elkaar virtueel in haar sfeervolle serre - naar blijkt samen met de keuken zo’n beetje de enige plaats waar het gezin kan bivakkeren tijdens een mega-renovatie-project.

Ik vraag haar gekserend of de locatie net zo romantisch is als de naam doet vermoeden, ‘Kasteelweg’, waarop ze instemmend knikt. “We waren helemaal niet op zoek naar een andere woning, maar zijn finaal gevallen voor dit huis in jaren ‘30-stijl. Het ligt, anders dan je misschien denkt, niet langs de weg naar kasteel Doorwerth, maar aan een oude zandweg die vroeger naar ‘t Loo leidde”.

Wat heeft je aangezet tot je carrière-switch?

“Lange tijd heb ik gewerkt als wijkverpleegkundige. Ik had regelmatige diensten, de weekenden vrij, ideaal met een gezin met opgroeiende kinderen en een man die veel van huis is.

Maar ik was ooit all-round bezig: in de ochtend de thuiszorg en in de middag de jeugdgezondheidszorg; het consultatiebureau en het contact met jonge ouders”. Ze verzucht: “Juist die afwisseling én combinatie maakte mijn baan interessant. Je kende je hele wijk, de jonge ouders waren de kinderen van de oudere man of vrouw die je ‘s morgens verzorgde. Maar het moest anders. Je moest de keuze maken: of thuiszorg of jeugdgezondheidszorg. De differentiatie werd gebracht als verdieping, maar was puur een bezuiniging. En daarmee een verarming van het vak. Het werd meer van het-

zelfde, meer tijdregistratie dan contact met mensen. Op deze manier kende je mensen te weinig, kun je niet adequaat inspelen op behoeften. De focus werd gericht op het geven van cursussen. Op zich prima, maar dat is niet je *core business*.” De frustratie van toen is nog duidelijk merkbaar als Lia vervolgt: “Op die cursussen komen met name hoger opgeleide ouders af, terwijl je juist de migranten of de lager opgeleiden wilt bereiken. Die hebben een extra steuntje of kennis nodig. Ik stond voor de keuze: of ik werk me naar een burn-out in een beroep dat

niet meer het vak is waarvoor ik gekozen had, of ik zoek naar iets heel anders.”

De komst van een tweede dochter, een verhuizing en het opnieuw set-telen gaven ruimte tot nadenken. Ze besluit naar een open dag te gaan van een groen-opleiding.

Op mijn verbaal opgetrokken wenkbrauwen reageert ze met: “Bloemen waren er mijn hele leven al. Ik heb eindeloos herbaria gemaakt, was altijd in de tuin te vinden. Waar ik meer mee te maken kreeg was druk vanuit mijn omgeving, de verwachtingen. Mijn ouders die het niet begrepen hoe ik met een HBO-opleiding nu iets wilde gaan doen met mijn handen. Maar die open dag ...ik had echt het gevoel; dit is het! We hadden elke week een opdracht maar ik vond dat er te weinig bloemen door mijn handen gingen, dus ging ik een dag per week bij een bloemist wer-

ken. Maar dan leer je ook dat de bloemenwereld heel hiërarchisch is, waar jij als nieuwkomer leuk de bloemen – en de vazen! – mag schoonmaken, en een boeketje mag binden, maar het écht leuke werk is voor de baas.

Omdat ik inmiddels al 42 was zag ik mezelf dat niet eerst nog jaren volhouden. Dus, dan maar in het diepe springen en een eigen zaak beginnen”, zegt ze met een lach. “Mijn website is mijn etalage. Ik werk alleen op bestelling, dus zonder winkel. Ik ben heel breed begonnen met allerlei klanten: bedrijven bezoeken voor abonnementen, trouwwerk, rouwstukken. Gaandeweg merkte ik dat bij dat laatste toch echt mijn hart lag.”

“Ik heb geluk gehad dat ik de ruimte had om een nieuwe keuze te maken. Dat ik me gesteund heb gevoeld door het thuisfront. Om de fouten te kunnen maken, die ik gemaakt heb om me te ontwikkelen. Om in de weekenden

afspraken te kunnen maken voor gesprekken met families die mij wilde inschakelen voor rouwwerk.”

Van verpleegkundige naar een eigen bedrijf, dat is echt een enorme transformatie. Ook voor jouzelf als mens. Welke karaktereigenschappen hebben hierin meegespeeld? En waar heb je het meest mee geworsteld?

“Met het ondernemerschap. Al die andere dingen. Een netwerk in de buurt opbouwen, de administratie. Daar heb ik me echt enorm in moeten ontwikkelen. Zo had ik de administratie uitbesteed, maar dat bleek toch niet goed te lopen. Binnen mijn bedrijf heb je twee soorten BTW, laag tarief voor de bloemen zelf, hoog tarief voor al het andere. Vanuit mijn middelbare school had ik een heel exact pakket, maar geen economie. Dat moest ik me allemaal eigen maken. Ik heb een cursus wordpress gevolgd, zodat ik snap waarom iets volgens de website-bouwer niet kan wat ik zou willen, heb een marketingcursus gedaan, ben naar Rabo netwerkbijeenkomsten gegaan... Reuze eng! Dat was echt een overwinning op mezelf. Maar die mannen in pakken hadden precies dezelfde vragen als ik. Ik was niet anders in mijn onzekerheden.”

“Doorzettingsvermogen”, zegt ze dan nadenkend, “dat heeft me denk ik het meeste geholpen. Lef om te springen – ‘start before ready’. Het vertrouwen dat ik gaandeweg wel ontwikkel wat ik nodig heb. Dat mijn HBO-opleiding daarmee niet weg is, maar me helpt. Met gesprekstechnieken, inlevingsvermogen, pro-actief uitzoeken en ontwikkelen.”

“Ik heb samenwerking gezocht met kleinere uitvaartondernemingen waar ik een klik mee voelde. Ik wilde echt zelf kijken naar wat past bij een familie, mensen van wie een dierbare is overleden. En als er een plaatselijke bloemist is waar de familie een band mee heeft, of er zijn geen bijzondere wensen op het gebied van bloemen, prima. Ik word gelukkig van rouwbloemen”, verklaart ze stellig. “Ik kan

zoveel meer betekenen voor mensen dan het steken van een boeket. Ik ga naar de mensen thuis, samen bespreken, consensus zoeken, zodat iedereen zich erin kan herkennen. Dat vind ik steeds weer een uitdagend stukje.” Lia peinst en vervolgt: “en als ik dan de bloemen breng en zie dat het klopt! Dat maakt het heel dankbaar werk.”

“Wat me enorm tegenviel,” vult ze aan, “is vanuit het niets klanten te vinden. Ik dacht ‘als ik nu maar heel hard mijn best doe, komt dat wel’. Je moet bij mensen in hun hoofd gaan zitten, steeds opnieuw herhalen...en maar blijven zaaien, en zaaien, tot het bij de ander rijp is om het te horen. Tot ik bedacht dat ik als een soort vuurtoren moet zijn, waarin mensen mij in de omgeving herkennen, in plaats van zelf te zoeken naar de speld in de overbekende hooiberg. Dat heb ik nu bereikt door goed werk te leveren, uitvaartondernemingen te ontzorgen qua bloemen en sociale media hiervoor in te zetten en me te presenteren met deze specialisatie.”

Duurzaamheid

“Duurzaamheid” zo zegt Lia, “en het delen van kennis, daar zit mijn worsteling nu. Ik zit in een Facebook-groep met bloemisten uit onder meer Engeland, Amerika en Australië waar de bewustwording veel groter is over zaken zoals het milieuvriendelijke steekschuim. Mijn wens is om bij consumenten, maar ook bij collega-bloemisten meer bewustwording te creëren over de schadelijkheid van steekschuim. Dit bestaat uit microplastics, die al bij het volzuigen met water een groenig laagje achterlaten in je gootsteen. Dat water gaat regelrecht het riool in en die microdeeltjes worden er door de rioolwaterzuivering niet uitgefilterd. Fabrikanten werken wel aan steekschuim dat sneller afbreekbaar is, maar dat gaat langzaam. Ik ben zelf aan het experimenteren met de oudere technieken, van vóór het steekschuim. Tenslotte waren er eerder bloemen dan steekschuim! Kippengaas, mos en twijgjes voor een soort frame. Maar dat kost meer tijd en dus geld. En de bloemen houden

minder lang. Het grote voordeel van steekschuim is dat het water goed vasthoudt; rouwbloemen worden ook vervoerd, soms wat schuin gedragen, dus die eigenschap is erg belangrijk!” “Ik wil daar bewustwording voor krijgen: vraag je bloemist om alternatieven – denk ook eens aan de nieuwe varianten van de ‘tulpenvaas’, de ‘Ikebana’-steekwijze (zo’n metalen egeltjes-blokje), of een frame van takken in je vaas. We hebben hier echt innovatie nodig – investeren in duurzaamheid. Waar vind ik een link met ontwikkelingen in Wageningen of Delft, een innovatieteam binnen Shell, een groene lobbyist in Den Haag? Daar zou het netwerk van Soroptimisten een rol bij kunnen spelen. Het is zo onvoorspelbaar hoe dingen tot een oplossing komen.

Dat zaadje wil ik planten...en soms ben je te vroeg, maar ik begin bij mezelf en probeer het uit te breiden.”

Almere blijft Afripads helpen

Op 28 mei, Menstrual Hygiene Day 2019 en de einddatum van onze actie, heeft Soroptimistclub Almere het streefbedrag van € 10.000,- opgehaald voor AFRIpads Malawi. Onze crowdfunding was een enorm succes, dankzij al onze individuele donateurs en de fantastische bijdragen van het Algemeen Fonds en diverse clubs.

Door alle publiciteit hebben we ook gewerkt aan Awareness. Annette en haar team hebben op 14 scholen aan 2000 meisjes een pakje AFRIpads maandverband uitgedeeld, zodat ze ook naar school kunnen als ze ongesteld zijn. Het is ongelooflijk jammer dat AFRIpads BV heeft besloten om de vestiging in Malawi te sluiten, omdat de onderneming niet rendabel blijkt. Daarvoor moeten jaarlijks minimaal 30.000 pakjes worden verkocht.

Hoe klein de organisatie ook is en hoe laag de kosten ook zijn, door de belasting van 16,5%, de transportkosten en soms onredelijke boetes blijft de onderneming verlies lijden. Positief is dat AFRIpads Malawi in de afgelopen 2½ jaar 54.000 vrouwen heeft kunnen helpen met een pakje AFRIpads.

Club Almere onderzoekt de mogelijkheden om AFRIpads Malawi te helpen, misschien door de bouw van een lokaal fabriekje waar AFRIpads gemaakt kunnen worden, want we hopen dat meisjes in Malawi ook in de komende jaren kunnen beschikken over AFRIpads. We hopen dat andere clubs zich hierbij aansluiten.

Joke, Jacqueline en Jetty club Almere

Samen zingen voor Free a Girl

Op zaterdag 9 februari 2019 is het dan eindelijk zover: de Scratch van Club 's-Gravenhage gaat beginnen. 's Ochtends komen bijna 100 zangers, die elkaar niet kennen, Nederlanders en expats, de Haagse Agneskerk binnen om samen te gaan zingen onder het motto Sing and Connect.

Onder leiding van dirigent Danny Nooteboom en met pianiste Julia Madzhar worden 's ochtends en 's middags diverse operastukken (van onder meer Verdi en Puccini) ingestudeerd. Het is een genot om zo samen muziek te maken. Als 's middags het orkest en sopraan Merel van Geest aansluiten, wordt het steeds echter. Tussendoor is er tijd om kennis te maken en samen te lunchen en koffie en thee te drinken. De zangers zijn geworven via het eigen netwerk, social media, en publiciteit in lokale media en op expatfora. Vanaf 19.00 uur is de kerk open voor publiek, die behalve voor het concert ook komen voor een kleine markt waar aan mooie tafels onder meer wijn, accessoires en delicatessen worden verkocht. Uit de deelnamekosten, kaartverkoop, verhuur van de markttafels, sponsoring en subsidie, doneren we € 6.200,- aan Free a Girl. Het heeft club 's-Gravenhage veel opgeleverd aan publiciteit, onderlinge verbinding, ontwikkeling van eigen talenten.

**Andrea Keulen
Club 's-Gravenhage**

Voorpret bij 'Krijg de klere'

Afgelopen augustus zaten wij met een aantal vrouwen bij elkaar te sparren over ideeën voor een nieuw evenement: we wilden eens iets groters. Nou, dat hebben we geweten. We kwamen op het idee van een veiling met kleding van bekende Nederlanders. Al snel opperde iemand anders de naam "krijg de klere" en dat hebben we zo gehouden, hoewel niet elke gever een kledingstuk doneerde, maar soms iets anders.

Vanaf oktober zijn onze clubleden in hun net-

werk gaan zoeken naar mensen die bekende Nederlanders kennen. Langzaam maar zeker begonnen de kledingstukken en andere items binnen te lopen. Voor het maatpak van Matthijs van Nieuwkerk moesten we twee keer naar een opname van De Wereld Draait Door. Youp van 't Hek vond onze actie zo'n leuk initiatief dat hij een van zijn favoriete hoeden doneerde en er een ingesproken filmpje bij deed. Brigitte Kaandorp gaf spontaan haar ukelele met handtekening. Een van onze clubleden wist via ABN/AMRO twaalf werken van grafische kunstenaars binnen te halen, waar ze zelf geen plek meer voor hadden. Zo was elke score voor ons weer een feest en belden we elkaar op met de mededeling: "Hé er is weer wat binnen!" Inmiddels hebben we dat meer dan zeventig keer geroepen. De kers op onze veilingtaart is de lezing van Liliane Ploumen, die zij voorafgaand aan de veiling zal houden, met de titel "De to do list voor gelijke rechten". Terugkijkend vonden wij ons evenement in het voortraject al geslaagd. De voorpret was groot en onze verwachtingen over de opbrengst zijn waargemaakt. Het was een hilarische avond waarin we vreselijk veel hebben gelachen. In totaal is er rond de € 7.500,- binnengekomen met de veiling en de lezing van Liliane Ploumen kreeg veel enthousiaste reacties.

De ukelele van Brigitte Kaandorp bracht € 120,- op.

**Liane Vissers van 't Hof
club Bennekom & Beekdal**

OOK DIT JAAR: SOROPTIMISTEN WERVEN SOROPTIMISTEN

Breng SorOptimisme in je leven

Afgelopen november organiseerden 33 Soroptimist clubs door heel Nederland een kennismakingsavond voor geïnteresseerden in het Soroptimisme. Deze actie heeft tot nu toe 53 nieuwe leden opgeleverd en gaf een impuls aan de zichtbaarheid van de Unie van Soroptimisten. Een groot succes dus.

De Extensie Commissie organiseert dit jaar de tweede editie van de actie 'Breng SorOptimisme in je leven', om nieuwe, werkende vrouwen te laten kennismaken met onze clubs. Hieronder lees je meer over wat dit voor jouw club kan betekenen én hoe je kan mee doen.

Hoe zat het ook alweer?

We boren het netwerk van de Soroptimisten zelf aan om nieuwe leden voor andere Soroptimistclubs te vinden.

- Clubs uit heel Nederland die plaats hebben voor nieuwe leden of die een nieuw netwerk willen aanboren, organiseren in november een inloopavond. Dit is een reguliere clubavond, met een aangepast programma, die voor een keer ook openstaat voor geïnteresseerden.

- Elke Soroptimist zoekt in haar netwerk naar kandidaten voor andere Soroptimistclubs en geeft deze door aan de Extensie Commissie of vraagt of ze zich zelf aanmelden via de website (dat kan vanaf september).

- De inloopavonden vinden allemaal in november plaats, zodat een landelijk ledenwerving-initiatief ontstaat. De promotie ervan komt zowel vanuit de Extensie Commissie, op landelijk niveau, als via lokale clubs. Daarmee profileren we ons als grote, sterke organisatie.

Wat kan jij doen?

- Heeft je club ruimte voor nieuwe leden, of wil je een nieuw netwerk van potentiële leden aanboren? Meld je dan aan voor de actie en zet de inloopavond voor november in de agenda.

Vijf nieuwe leden voor club Goeree-Overflakkee

In oktober vorig jaar organiseerde de Soroptimistclub Goeree-Overflakkee de inloop-avond 'kom kennismaken met het Soroptimisme'. De belangstelling voor deze avond was groot en leverde uiteindelijk vijf nieuwe leden op. Op 22 mei werden Lizzy Beenhakker (pastor), Corine Groenendijk (loopbaanadviseur), Jorien van den Nieuwendijk (schoonheidsspecialiste en pedicure) en Karin Oosters (stresscounselor) geïnaugureerd. Emmy Lingen (geestelijk verzorger) is in juni geïnaugureerd. Door deze succesvolle actie is de Soroptimistclub Goeree-Overflakkee vijf prachtige, krachtige vakvrouwen rijker.

- Voor het projectteam zoekt de Extensie Commissie leden, die tussen juni en december 2019 de handen uit de mouwen willen steken en dit initiatief, met de leerpunten uit de eerste editie, nog succesvoller willen maken. Het is leuk, prima te doen naast je werk en vanachter de computer (vorig jaar trokken twee Soroptimisten het project).

Aanmelden kan via dit e-mailadres: welkom@soroptimist.nl.

De Extensie Commissie

- Zorgt voor organisatie & coördinatie van dit landelijke initiatief.
- Zorgt dat geïnteresseerden in contact komen met lokale clubs.
- Werft vanaf medio september actief geïnteresseerden voor de inloopavonden.

Wij kijken uit naar een geslaagde editie.

**De Extensie Commissie
Aimee Vegter en
Ineke van Hofwegen**

Nienke Feenstra

Geboren

in 1954, woonde tot haar studietijd in Den Haag

Studie

- 1 jaar scheikunde Universiteit Leiden
- Politieacademie, opleiding organisatie-adviseur

Werk

- diverse functies bij de politie
- programma-manager integrale veiligheid gemeente Almere,
- directeur tbs-kliniek Amsterdam
- general manager VU psychiatrie
- directeur tbs-kliniek Veldzicht, Balkbrug

Woont met

partner Rens Metz, studeerde industriële vormgeving aan de TU Delft; dochter (1987) en zoon (1989) wonen beiden zelfstandig

Vrije tijd

tuinwerk, toerskiën, wandelen, bergen (Tibet)

Lid van

Club Hilversum

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Rens Metz en
archief Nienke Feenstra

UNIEPRESIDENT: 'IK HEB BËTA-HERSENS PLUS EEN STERK SOCIAAL GEVOEL'

Nienke Feenstra slechtte vele drempels voor vrouwen

Begin mei, stromende regen. Nienke Feenstra is volledig in regenjas gehuld op de fiets haar tuin binnen geraced. "Kom net van het kantoor in Amsterdam. Metro gemist, sorry". Maar volgens afspraak zitten we klokslag 2 uur klaar voor ons gesprek bij haar thuis in Hilversum.

Ik ammer genoeg niet buiten in de weelderige tuin: uitbundig bloeiende gele azalea, een hoge ginkgo biloba en overig groen met strategische zitjes voor middagen en avondzon. Plus een hele rij potjes met stekken. "Voor de tuinen van onze kinderen. In welk weekend ga ik dat nou 's doen...". Maar binnen zitten in de keuken van Nienke is ook geen straf: fijne plek, vol uitzicht op de tuin.

Nienke Feenstra is onze Uniepresident. Op de Zomervergadering in Emmen is ze per 1 oktober van dit jaar benoemd tot past-president. Nienke was er bij toen vorig jaar negen vrouwen een interim-bestuur vormden om het vacuüm te vullen dat was ontstaan nadat het vorige uniebestuur tussentijds opstapte. Veel woorden wil ze er nu niet meer aan besteden. "Crises heb je nodig af en toe. Die leiden tot het aanscherpen van doelstellingen en processen". De uitkomst daarvan was op zaterdag 1 juni bij de Zomervergadering/Inspirada in Emmen te zien: een kleine bestuurstafel op het podium en slechts drie vrouwen er achter met daar waar nodig toelichting door deskundigen. Slagvaardig, goed voor-

bereid, to the point. Vastberaden waar het moet en soepel waar het kan. Past goed bij Nienke Feenstra, die in haar werk bij de politieorganisatie en op het gebied van openbare orde en veiligheid haar sporen verdiende. Maar daarover later meer.

Scheikunde

Nienke woonde totdat ze ging studeren met haar ouders en twee oudere broers in Den Haag. "Mijn beide ouders hebben hun vader jong verloren. Daarom ben ik opgevoed met het idee dat wij kinderen een opleiding moesten volgen om economisch zelfstandig te worden, of je nou een jongen of een meisje was". Voor Nienke werd het een studie scheikunde aan de universiteit Leiden. "Ik heb beta-hersens, maar ook een sterk sociale focus. Ik wilde het milieu redden met scheikunde. Maar het werd me duidelijk dat ik dan door zoveel humbug heen moest.... Ik stopte". Na een beroepskeuzetest kwam onder meer de politieacademie naar voren. "En daar heb ik me voor aangemeld. Het was nog maar het 3e jaar dat vrouwen werden toegelaten. Ruim 600 aanmeldingen voor vier plaatsen, vreselijk strenge

selectie met intensieve gesprekken en zware sporttesten". Nienke werd toegelaten en merkte al snel dat ze haar wiskundige talenten goed kon gebruiken voor bijvoorbeeld het oplossen van verkeersvraagstukken. De stages in de opleiding bevestigden dat ze op de goede plek zat. "Met je poten midden in de maatschappij! Ik vond dat fijn. Ik was de eerste geüniformeerde vrouw die in Zeeland rondliep. Alle ogen waren gericht op Kwatta. Er waren mitsen en maren, kan ze dat wel? En iedereen wist ook al snel dat ik ongehuwd samenwoonde..... Een wijze oudere adjudant bracht het tumult tot bedaren".

Vechten

Dat haar scriptie ging over vrouwen bij de politie was bijna vanzelfsprekend. Ze liet meer en meer van zich horen, werd actief lid van de FNV-Nederlandse politiebond, werd later voorzitter van de Werkgroep Gelijke Kansen en richtte met vrouwelijke collega's het European Network of Policewomen op om een nog steviger vuist te

kunnen maken. “De ervaringen waren overal gelijk. Toegang tot hogere functies moest worden bevochten. Mijn vakbondslidmaatschap beviel mijn hoofdcommissaris helemaal niet. Dat heeft me een bevordering in rang gekost. Niet de enige!”. Nienke vocht voor betere selectiecriteria voor vrouwen bij de politie, mogelijkheden voor deeltijdarbeid, kinderopvang, aangiftemogelijkheden voor seksuele intimidatie. Verscheidene publicaties maken daar melding van. Nadat ze de politieacademie had afgerond ging ze in Arnhem werken. “Eerst drie jaar surveillance, drie jaar verkeerspolitie en de ME in. Ook daar was ik de eerste vrouw in uniform. Dat viel wel op, zo’n helm met een bos blond haar er onderuit”. In artikelen over de veldslag tussen krakers en de ME en Marechaussee in Nijmegen – aanleiding: de bouw van een parkeergarage – verschenen foto’s waarop die ene vrouw van de ME goed te zien was: Nienke Feenstra in vol ornaat. Maar bevorderingen bleven uit. Nienke stapte over naar Hilversum, gemeentepolitie. “De korpschef – getrouwd met een politie-vrouw - vroeg me waarom ik eigenlijk nog geen hoofdinspecteur was. Die snapte het! Ik kwam in een warm bad”. In Hilversum maakte ze kennis met de Soroptimisten en in 1985 werd ze geïnaugureerd. “Nog een warm bad. De Soroptimisten zijn altijd een steun en

Politievrouw Nienke

Bezoek van de voorzitter van de op te richten Afrikaanse Unie Mary Muia vorig jaar in Amsterdam.

een klankbord voor mij. Toen ik twijfelde of ik kinderen en werk wel kon combineren, was er die oudere arts in onze club. In 1944 afgestudeerd, drukke specialistenpraktijk, drie eigen kinderen en 2 pleegkinderen! Toen wist ik het: ik wil ook kinderen”. In 1987 en in 1989 werden de kinderen van Nienke en haar echtgenoot geboren. Haar werk bij de politie bleef natuurlijk doorgaan en ook de Soroptimistclub wist haar te vinden. Jarenlang combineerde Nienke haar werk op diverse niveaus met openbare orde en veiligheid met Soroptimist-werkzaamheden. Ze was leider van een project om contacten van het publiek met de politie effectiever te maken. Drie korpsen deden mee en later werd het een landelijke aanpak voor het telefoonnummer 0900-8844. Samen met KPN kwamen alle korpsen op 1 lijn. Na afloop bood KPN haar een baan aan. Weg bij de politie, het bedrijfsleven in Bureau Berenschot haalde haar binnen. “Geen onderscheid man-vrouw, iedereen gelijk, ik wist niet wat me overkwam”. Daarna werkte ze vier jaar als programma-manager integrale veiligheid in de gemeente Almere.

Directeur tbs-kliniek

Tenslotte werd ze directeur van een tbs-kliniek in Amsterdam en nog

eens drie jaar op de VU Amsterdam afdeling Psychiatrie, onder meer als interim-projectleider elektronisch patiëntendossier. “En toen.... borstkan-ker. Na een borstbesparende operatie moest ik bestraald worden. Omdat het Anthonie van Leeuwenziekenhuis vlak bij de VU ligt ging ik daar zeven weken lang om 8 uur 's ochtends naar de bestraling zodat ik om half 9 weer aan het werk kon. Een moeilijke periode, ziek zijn en zo'n interim-functie”. Vervolgens werd Nienke directeur van de tbs-kliniek Veldzicht in Balkbrug. Headhunters zochten een zwaargewicht en hoorden van verscheidene kanten: “Kijk maar waar Nienke uit- hangt, die moet je hebben”. Ze wist met man en macht en met de bevolking van Balkbrug achter zich te voorkomen dat de kliniek dicht ging.

Toen ze in 2015 definitief stopte viel er een last van haar schouders. “Altijd op je qui vive zijn, altijd strijden. Ik was er klaar mee”. In een jaar ‘niets’ doen kwamen er Soroptimistfuncties op haar pad: coördinator clubIMPULS en ondersteuner van de Friendshipdays-groep. En dat maakt het verhaal rond, want van daaruit raakte ze betrokken bij het interim-bestuur en werd ze vervolgens Uniepresident. In een klein bestuur met een praktische aanpak met veel plezier en resultaat.

ORANGE THE WORLD

Tekst: Dietlindt Seijsener

Ook Soroptimisten komen in actie vanaf 25 november

De actie Let's Orange the World loopt van 25 november tot en met 10 december. Ook Soroptimisten omarmen deze internationale actie. Gebruik de zomer om alvast plannen te maken. Vanaf 25 november, de dag van STOP geweld tegen vrouwen, komen we in actie om aandacht te vragen voor het nog steeds aanhoudend geweld tegen vrouwen en meisjes.

ereldwijd wordt er dan 16 dagen actie gevoerd. Dus ook in Nederland, door ons, Soroptimisten, UN Women, Zonta's en vele andere organisaties.

Waarom actie voeren?

Leven in veiligheid is een fundamenteel mensenrecht: een recht waar wij ons ook dit jaar opnieuw sterk voor gaan maken. We laten zien waar we voor staan!

Waarom dan en waarom zo?

25 november is door de Verenigde Naties uitgeroepen als internationale dag tegen het geweld tegen vrouwen. Vanaf dan wordt 16 dagen lang internationaal actie gevoerd door gebouwen oranje te kleuren en daarmee een statement te maken: het geweld tegen vrouwen moet stoppen! De kleur staat symbool voor een stralende, optimistische toekomst. Overal ter wereld kleuren in deze periode beroemde en iconische gebouwen oranje, dus ook in Nederland. Het lijkt nog ver weg, 25 november, zeker nu de zomer net begonnen is. Maar 25 mei, een half jaar voor de actie start, is er al een brief uitgestuurd naar alle gemeenten, provincies en Waterschappen in Nederland.

Je vindt hem op onze website, www.soroptimist.nl/nl/orange-the-world.

Maar, die brief moet wel opgevolgd worden, zodat zoveel mogelijk gemeentes en provincies mee doen en een monument, bekend gebouw of brug oranje willen kleuren. Liefst de hele periode, maar zeker op 25 november. En laat ons het weten als dat lukt! Mail naar webmaster@soroptimist.nl. De eerste toezeggingen zijn al binnen en tijdens de Inspirada verklapte commissaris van de Koning Jetta Klijnsma dat de provincie Drenthe het Drents Museum oranje gaat kleuren.

Wat kun jij nu al doen?

Wat kun jij doen/wat kan jouw club doen? Zoek contact met de gemeente om te achterhalen wie deze brief ontvangen heeft. Dat kan de wethouder met bijvoorbeeld de portefeuille

veiligheid, sociale zaken of cultuur zijn. Dat verschilt per gemeente en provincie. Of zoek naar raadsleden die je mogelijk kent. Kijk op de gemeentelijke website voor meer mogelijkheden en bél gewoon. Bedenk deze zomer met je club wat jullie zouden kunnen doen om aandacht te vragen voor deze periode – voor STOP geweld tegen vrouwen. Ga met oranje sjaals de straat op, op 25 november en post het resultaat op sociale media. Of maak met een oranje handschoen het STOP teken – ook met zoveel mogelijk mensen.

Onveilige straten in jouw gemeente of stad? Breng ze in kaart in die periode en bied deze inventarisatie aan, aan de gemeente. Deel oranje bloemen uit mét het verhaal waarom wij hier aandacht voor vragen. Vrouwen en meisjes moeten veilig zijn in deze wereld, en daar kun jij en daar kunnen wij wat aan doen.

COMMISSARIS KLIJNSMA STEELT DE SHOW

Tekst: Coosje Hoekstra
Foto's: Djoek Grimme
en Willem Prins

Vrolijke Inspirada zet 'uithoek' club Emmen op de kaart

Wat een sfeer en gezelligheid in Emmen tijdens de Inspirada 2019. Op zaterdag 1 juni troffen ruim 250 Soroptimisten elkaar, zowel in het Atlas theater voor de zomervergadering en de lunch als in Wildlands Adventure Zoo, de bibliotheek, in kunstzinnige centra en gewoon op de stadsvloer of in de bosrijke omgeving van Emmen. Sommigen haalden jeugdherinneringen op – 'ik kwam hier vroeger altijd met mijn ouders in de dierentuin' -, anderen zochten naar de plek waar ze ooit werkten: 'Ik werkte bij het speciaal basisonderwijs. Fantastische periode'.

De voormalige dierentuin en schoolgebouwen vonden ze niet terug en ook niet het bescheiden dorp dat Emmen ooit was. Aangenaam verrast waren velen door het moderne stadshart van Emmen, over het groen en de vele oude bomen. 'Wat een ruimte overal, kijk toch eens, zelfs de planten van de bloemist hier op straat kunnen mooi ruim uitgesteld worden!', klonk de waardering. Waardering was er ook bij Jetta Klijsma, Commissaris van de Koning in Drenthe, afkomstig uit Drenthe en na haar werk als staatssecretaris Sociale Zaken en Werkgelegenheid nu weer inwoner van de provincie. Zij opende de vergadering en bracht de Soroptimisten met haar opgewekte toespraak tot groot enthousiasme. "Ik mag wel 'je' zeggen tegen jullie allemaal hè. Ik ben Jetta. Ik vind het geweldig om hier te zien hoeveel vrouwen actief zijn om het andere vrouwen en meisjes mogelijk te maken zich te ontwikkelen". De Commissaris kreeg de handen op elkaar, toen zij meedeelde dat het initiatief Orange the World – acties tegen geweld tegen vrouwen – haar zo aansprak dat zij de vijf (mannelijke) gede-

puteerden in Drenthe, 'mijn jongens', had overtuigd en dat in het najaar het Drents Museum oranje zal worden uitgelicht. Applaus! En de pret kon helemaal niet op toen ze zinspeelde op een mogelijk Soroptimisten-lidmaatschap na haar werkende leven. Uniepresident Nienke Feenstra bracht van haar zoon, Ajax-fan, de hartelijke felicitaties mee voor Emmen. Niet bij iedereen viel het kwartje: FC Emmen veroverde na een jaar eredivisie ook voor volgend jaar een plaats in

de hoogste voetbalregio van Nederland. En toen ze op klassieke wijze opperde dat het wel een uithoek was, Emmen, riepen een paar Emmense Soroptimisten gevat terug: 'Emmen, centrale plek tussen Amsterdam en Hamburg'. De ligging zorgde er overigens wel voor dat er flink gebruik gemaakt werd van hotels, airbnb en bed and breakfasts. Helemaal verrukt waren de twee fysiek gehandicapte Soroptimisten met rollator en rolstoel die ongevraagd en op initiatief van hun hotelier Hans ten Cate met de door Toyisten vrolijk beschilderde limousine van het station werden gehaald. Alsof het zo was afgesproken bleek het woord 'verbinding' het belangrijkste thema. Tijdens de zomervergadering scoorde het woord al torenhoog bij het experiment met digitaal stemmen en reageren. Prachtig om te zien hoe bijna iedereen bij dat experiment de mobiele telefoon paraat hield en gebruikte voor de proef-stemming. Groot enthousiasme toen binnen enkele seconden alle antwoorden geregistreerd waren en de uitslag beschikbaar was. De vraag of Soroptimisten voortaan digitaal willen stemmen was meteen beantwoord.

Met de verbinding zat het op de Inspirada in Emmen wel snor. Oude contacten werden aangehaald, nieuwe gesmeed. De lunch verbond velen rond soep, belegde broodjes en kroketten. De entourage van het nieuwe theater riep bewondering op. De ramen aan de oostkant van het theater gaven zicht op het nieuwe Raadhuisplein met parken waterpartijen waar ploeterende kinderen dikke pret hadden. En aan de westkant keek iedereen uit op de nieuwe dierentuin van Emmen: Wildlands Adventure Zoo. In workshops werden de ontmoetingen op kleinere schaal voortgezet. In groepen van 10 tot 30 vrouwen brachten leden van club Emmen de Soroptimisten uit het hele land in contact met wereldvrouwen in Emmen. Sportievelingen fietsten langs hunebedden, plassen en door bossen over het eindeloze fietspadennet. Geen dagelijks werk voor iedereen. 'Ik ben kapot', verzuchtte een deelnemster bij terugkeer, 'maar wat was het prachtig!'.

In Wildlands leerden Soroptimisten van de waterprofessor van Waterleiding Maatschappij Drenthe op welke geavanceerde wijze het altijd snel weer vervuilde water van bijvoorbeeld ijsberen en nijlpaarden in de eigen waterfabriek gezuiverd wordt voor hergebruik. Anderen leerden in de dierentuin de fijne kneepjes van fotografie met verrassende adviezen van de deskundige. 'Fotografeer nou eens geen dieren, maar richt je meer op details, bijvoorbeeld hoe die touwen om de brug zijn geknoopt'. Bij de workshop in de Grote Kerk in Emmen stond politiek centraal. Oud-gedeputeerde Marga Kool en fractievoorzitter/Statenlid Marianne van der Tol hadden een flinke lijst stellingen bedacht, maar de eerste stelling eiste

De workshop politiek. Van de vele stellingen werd er slechts één behandeld, bevlogen en intensief.

alle aandacht op. 'Hebben vrouwen in de politiek meerwaarde boven mannen?'. Voldoende stof voor een middag discussiëren. Bij Kunst/Poëzie en Design dromden de deelnemers om Emmens Gemeentedichter Berendy Gähler, die zich bij beeldende kunst liet inspireren tot nieuwe dichtregels. Ze vroeg de vrouwen dat ook te doen en zo zag je op muurtjes, boomstammen en stoelen groepjes deelnemers zitten zwoegen op mooie strofen. Grappig dat winkelend publiek zich zonder schroom aansloot of informeerde waar het over ging. 'Wat is dit? Wie is de Mol of zo?'. In een galerie in de oude dierentuin knutselden Soroptimisten met kunstenaar Annigje verwoed aan leren armbandjes, met veel of minder succes, maar altijd met plezier.

Literatuurleefhebbers luisterden naar schrijfster Janneke Holwarda en wis-

selden met persoonlijke verhalen levenservaringen uit. Het Renssenpark, de oude dierentuin, lokte velen met alle culturele ontwikkelingen. In het grafisch atelier Druk Druk leerden Soroptimisten hoe je kunstzinnige druk-sels maakt van alledaagse dingen als putdeksels.

In de Grote Kerk in Emmen werd met glaasjes en hapjes nog lang nagepraat over de heerlijke Inspirada 2019. Alle lovende woorden over de organisatie, de ontvangst, de workshops, de ontspannen atmosfeer werden in dank aanvaard en later trots en blij herhaald en extra beleefd bij het eigen feestje van club Emmen: het slotdiner. Inspirada 2020 is in Roermond, lieten Soroptimisten van Club Mosaik-Limburg vrolijk en luidkeels weten.

College Tour over terrorisme

Op 8 april organiseerde Soroptimist Club Gouda e.o. voor de zesde keer College tour Gouda. Ditmaal was het thema: bestrijden van terrorisme en cybercrime, met Beatrice de Graaf, hoogleraar *Geschiedenis van Internationale betrekkingen & Mondiaal bestuur* aan de Universiteit Utrecht en Inge Philips-Bryan, directeur Cyber Risk Services bij Deloitte.

Na een luchtige introductie van beide vakvrouwen door inlichtingenexpert professor Paul Abels, trapt Beatrice de Graaf af met vragen voor Inge Philips en na de pauze werden de rollen omgedraaid. In een buitengewoon boeiend, flitsend tweegesprek met de nodige humor, kreeg het publiek een goede blik op de visie van deze twee topvrouwen op deze zeer actuele onderwerpen, zowel in de privésfeer: angst dat je kind 'haar T-shirt omhoog doet' voor de webcam, als wereldwijd: bewondering voor de toespraak van de president van Nieuw-Zeeland, Jacinda Ardern, naar aanleiding van de aanslag daar. Door sponsoring van de locatiekosten was er een mooie opbrengst van € 6.000,- voor ons driejarige samenwerking met Oxfam Novib: preventie van kindhuwelijken in Pakistan. Voor deze samenwerking ontvingen we tijdens de Zomervergadering de Best Practice Award. Op 3 oktober is aflevering 7 over ouder worden met Soroptimist Betty Meyboom-de Jong, oud-hoogleraar huisartsgeneeskunde en hoogleraar Douwe Draaisma, psycholoog en filosoof.

Marie-Christine Franken
club Gouda e.o.

Golfdag weer groot succes

Op woensdag 10 april was de 25e editie van de landelijke golfdag van Club Hoeksche Waard/IJsselmonde bij Golfclub Oude Maas in Rhoon. Voor mij als 'jong' lid (sinds oktober 2017) helemaal bijzonder omdat ik voor het eerst actief betrokken was bij de organisatie en ook voor de eerste keer meespeelde. Al bij de voorbereidingen hadden wij als golfcommissie heel veel lol bij het bedenken en oefenen van de act die wij zouden opvoeren, het was tenslotte een jubileum en daar hoort iets bijzonders bij.

De 33 deelnemers, vanuit de diverse clubs in Nederland, werden ontvangen met koffie en cup cakes met het logo van onze club en uiteraard werd er weer een gezellige groepsfoto gemaakt. De golfdag is ook een mooi moment voor leden van andere clubs om weer kleding in te leveren voor onze kledingbeurs die altijd in september plaatsvindt en waarvan de opbrengst uiteraard voor onze goede doelen bestemd is.

Er is deze dag weer veel ingeleverd. De zon liet zich goed zien en na de wedstrijd kon er dan ook gezellig op het terras worden bijgepraat, de sfeer zat er goed in. Tijdens het diner was het tijd voor de prijsuitreiking en voor onze act, over dat laatste werd nog lang gesproken. Wij kijken terug op een bijzondere geslaagde dag en hoorden bij het afscheid: 'tot volgend jaar'!

Vera Pieters
club Hoeksche Waard/IJsselmonde

High tea in Friesland in kader van NL doet

Op 15 maart gaven acht leden van de Soroptimist-club Friesland-Zuid acte de présence om voor de vierde keer een high-tea te verzorgen in het verzorgingshuis Rispinge in Drachten. De tafels werden mooi gedekt met passend servies en etagères met allerlei hapjes en er was thee in overvloed. De sfeer was erg goed en men genoot van de muziek van de accordeonist. Hij putte uit een repertoire van Nederlandse en Friese liedjes. Voorzichtig werd er een dansje gewaagd.

Een aantal bezoekers van bewoners was geïnteresseerd in wie de Soroptimisten zijn en wat ze doen. Dat hebben we uitgelegd aan de hand van voorbeelden van lokale en internationale acties, de voedselbank, hospice en recent de donatie aan Free a Girl. Soroptimistclub Friesland-Zuid heeft € 22.000,- kunnen leveren aan dat doel.

Hinke Donker
club Friesland Zuid

UIT ENQUÊTE BLIJKT DRAAGVLAK VOOR STEUNFONDS

Marie Muntendam Fonds zoekt antwoord op vragen van nu

Het Marie Muntendamfonds (MMF), dat leden met een smalle beurs tijdelijk helpt met het lidmaatschap, heeft de handdoek opgepakt om tegemoet te komen aan de vragen van deze tijd. Uit een enquête onder leden blijkt dat er nog steeds behoefte is aan die steun, maar dat de vragen zijn veranderd.

Toen het fonds begon begin jaren dertig (crisistijd!) hielp het vooral leden die in de financiële problemen kwamen doordat de oudedagsvoorziening ontoereikend was om het jaarlijkse contributiegeld op te brengen. Soroptimist was je immers voor het leven en een financieel probleem mocht continuering van het lidmaatschap niet in de weg staan. Kortom: wie al lid was, werd geholpen om lid te kunnen blijven.

Sindsdien is het type aanvragen veranderd. Een bloemlezing:

- Een club wil graag dat een vrouw die begeleid wordt door het UAF, Soroptimist wordt. Zij heeft nu niet voldoende inkomen om het lidmaatschap te betalen, maar wellicht in de toekomst wel.
- Een club wil een 'potje geld' om nieuwe leden een vergoeding te geven.
- Een club wil een vrouw die haar studie aan het afronden is, uitnodigen om lid te worden en haar de eerste jaren lidmaatschap aanbieden.

De gemene deler van deze verzoeken is dat het fonds gevraagd wordt het aantrekken van nieuwe leden te faciliteren. Dat is dus iets anders dan bestaande leden door een moeilijke periode slepen. Moet het MMF zijn

werktrein uitbreiden? En zo ja, kan het fonds dit financieel bolwerken? Immers, het honoreren van meer en andere aanvragen betekent hogere uitgaven. Om te onderzoeken hoe groot het draagvlak voor deze nieuwe taak van het MMF is, hebben we een enquête gehouden. Daaruit bleek het volgende:

- Een ruime meerderheid van de clubs die op de enquête heeft gereageerd (80%), vindt dat het MMF nog steeds een nuttige functie heeft.
- Eveneens een meerderheid van clubs ziet de waarde van een speciaal contactlid. De meeste clubs hebben een lid aangewezen die het contact met het MMF onderhoudt. Zij signaleren financiële problemen en zijn de voorpost van het Fonds.
- De clubs zien de betekenis van het MMF als middel om het maatschappelijk bewustzijn te stimuleren. Anders gezegd: als alleen maar financieel draagkrachtigen lid kunnen worden en blijven, dan mis je het contact met minder gefortuneerde vrouwen.
- Samenwerking met andere fondsen wordt gezien als van waarde.

Samengevat: het werk van het MMF wordt als nuttig gezien, en uitbreiding van de taak van het Fonds wordt gestimuleerd.

Op de onlangs gehouden contactledendag van het MMF hebben we deze resultaten gepresenteerd. En we hebben twee experts op het gebied van vermogensfondsen aan het woord gelaten: Suzanne Kooij (club Amsterdam-Zuid/Amstelveen) en Deny de Jong van Offspring (een organisatie die helpt bij het werven van fondsen).

Tot slot. De behoefte om het Marie Muntendamfonds om te vormen tot een fonds dat ook aankomende leden steunt, vindt brede steun bij de Clubs. Maar één vraag is nog blijven liggen. Kan het Fonds in zijn huidige vorm en met de middelen waarover het nu beschikt deze nieuwe taak erbij hebben? Of gaat het Fonds hieraan op den duur ten onder? Dat zou moeten worden uitgezocht. Wellicht samen met die andere vraag: zijn de Soroptimisten van nu - indien nodig - bereid extra bij te dragen aan de Soroptimisten van straks? Oftewel wil men de met de mond beleden solidariteit met minder draagkrachtigen uitdrukken in klinkende munt? Over die vragen zal het de komende tijd gaan.

Jetty Slagter, club Almere
Voorzitter Marie Muntendamfonds

Gouden S.T.E.M. Haarlem zet jongeren aan tot actie voor mensenrechten

IJmuiden, 21 mei. Deze avond presenteerden acht derdejaars vmbo- leerlingen van zowel het Maritiem als het Technische College Velsen vijf projectplannen om mensenrechten in de wereld te verbeteren. Op het podium, voor een jury en een volle zaal. Een prachtige opzet van club Haarlem e.o., maar zou het gelukt zijn?

Te winnen viel de Gouden S.T.E.M. (Soroptimist Trofee Educatie Mensenrechten), een stoere maar ook verfijnde wisseltrofee ingesteld door club Haarlem e.o. Hun speciaal hiervoor ingestelde denktank had het hele traject voorbereid met Jelmer Hertog, docent maatschappijleer op beide scholen. Zie de vorige Soroptimist voor een uitvoerige beschrijving van het project. Voor de leerlingen met het beste project was er een startbedrag om hun project te kunnen uitvoeren.

Prijswinnaars Bradley en Bowen, met Joke ten Kate.

Na de nodige plichtplegingen ter opening van de bijeenkomst kreeg de eerste projectgroep het woord. Hoorbaar betrokken vertelden zij over de huidige crisis in Venezuela. Ze toonden een video waarin de ellende en vooral het gebrek aan onderwijs centraal stond. Een uitgekend verhaal waarin de daling van de geldwaarde in Venezuela werd onderbouwd en de gevolgen voor het dagelijks leven. Hun fondsenwervingsplan is om met passagiers op hun opleidingsschip door de sluisen van IJmuiden te varen en de nieuwe sluisen te laten zien. Dit tegen een vergoeding, een donatie die wordt doorgesluisd naar het UNHCR. Vervolgens de presentatie van een enthousiaste leerling, die het aantal voetbalclubs voor gehandicapten in Haarlem en omgeving wil uitbreiden. Iedereen heeft het recht om te kunnen voetballen, ook mensen met een beperking. Hij vindt het aantal voorzieningen voor deze mensen veel te laag, met zijn project wil hij dat veranderen. Heeft ideeën met wie hij contact wil leggen, en welke extra voorzieningen bijvoorbeeld voor vervoer en een clubhuis nodig zijn waarvoor geld beschikbaar moet komen.

Hierna spraken twee jongens over de hongersnood in Jemen. Zij analyseerden de reden van de hongersnood, en toonden een video over de kindersterf-

te. De jongens pleiten voor voedselpakketten en wat daar in moet zitten. Om geld in te zamelen hebben zij diverse ideeën. Collectes lopen door de stad en vrije giften ophalen, of bij een festival de entreekaarten 1 euro duurder maken. Een kerstmarkt bij school of ergens op een plein organiseren en daar op school speciale werkstukken voor maken. Het geld dat opgehaald wordt, kan op giro 555 worden gestort. De volgende spreker ging eveneens voor het recht op onderwijs. Hij lichtte toe waarom dit recht voor meer dan 260 miljoen kinderen wereldwijd niet wordt uitgeoefend. Geld inzamelen zou kunnen door een schoolfeest te geven. Entreegeld heffen en drankjes iets duurder maken. Een begroting en een berekening van de winst was tot op de halve euro uitgewerkt. Door de inzameling kunnen er schoolpakketten voor kinderen worden aangeschaft van ruim 5 euro per pakket.

Het laatste project betrof een oproep van twee leerlingen om een petitie te tekenen voor strafvermindering van Nasrin Sotoudeh. Zij is een Iranese mensenrechtenadvocate die een buitenproportionele gevangenisstraf heeft gekregen van 38 jaar plus 148 zweepslagen, onder meer omdat zij weigert een hoofddoek te dragen. Het recht op de vrijheid van meningsuiting en het recht op een eerlijke rechtszaak

De ontwerpers van de actie tegen hongersnood in Jemen

zijn geschonden. Hoe meer handtekeningen, hoe beter. Via Amnesty gaan deze dan naar de Iraanse regering. Zelf waren ze al begonnen met het verspreiden van de petitie op sociale media. In de zaal stonden twee laptops waar de aanwezigen de petitie meteen konden tekenen. Terwijl de jury in beeld was, vroeg ik een paar leerlingen hoe ze op het idee kwamen voor hun project. "In de les zagen we een film over de honger in Jemen. Ik was er zo door geraakt, ik dacht: daar moeten we wat aan doen!" En ander groepje, verontwaardigd: "De straf voor Nasrin Sotoudeh is echt schandalig!"

We hebben het hier over pubers, van wie in het algemeen gedacht wordt dat die vooral geïnteresseerd zijn in zichzelf en hun directe omgeving. Die indruk verdient bijstelling. Uit bijna alle presentaties bleek een internationale oriëntatie bij de keuze voor een project. Docent Jelmer Hertog vertelde

dat hij door het mensenrechtenproject de maatschappij in de klas had kunnen halen. Dat dit gelukt is, werd vanavond wel bewezen. Elke presentatie was indrukwekkend en professioneel gemaakt. De onderwerpen werden glashelder gepresenteerd met dia's: links een stukje tekst en rechts een illustratie die de tekst ondersteunde; bovendien bleven de sprekers steeds gericht naar het publiek, dat dan ook zeer geconcentreerd bleef luisteren. De intensiteit van hun voordracht wekte de indruk dat 'mensenrechten' nu in hun bestaan verankerd zijn. De jury reikte de prijs uit aan de bedenkers van het project voor Venezuela, een bedrag van 250 euro als startbedrag voor de uitvoering van de plannen. De winnaars zijn leerling van het Maritiem College. Verder kreeg elke leerling uit handen van Joke een oorkonde, een boek

en een aardigheidje van haar Soroptimistclub. De Gouden S.T.E.M., overhandigd door de president van club Haarlem Hanna de Bruin, ging naar het Maritiem College.

Hoe gaat het verder met de projectvoorstellen? Aan Bradley, van het Venezuela-project, heb ik gevraagd een aanmeldingsprocedure te ontwerpen opdat Soroptimisten uit het hele land naar IJmuiden kunnen voor een boottocht. Voor de petitie voor Nasrin Sotoudeh staat het internetadres hieronder. Het plan voor meer voetbalclubs voor gehandicapten zal door de gemeente Velsen worden opgepakt. Zullen we kinderen en jeugdigen ook maar gewoon toelaten tot de Soroptimistclub? Het Soroptimisme voor junioren? Wat hier vanavond gebeurde, is toch precies wat we willen.

E-mailadres Joke ten Kate:
joomketenkat@gmail.com

Petitie Nasrin Sotoudeh:
secure.amnesty.nl/petitie-nasrin

De 'Rotary maar dan voor vrouwen': zo wil je je toch niet voorstellen?

Weet jij wat op internet de meest gestelde vraag over Soroptimisten is? 'Wat is een Soroptimist?' Niks mis mee, tot je weet dat er nauwelijks op Soroptimist Nederland wordt gezocht. Tijd om onze naamsbekendheid te vergroten en zo gaan we dat doen.

Waarom onze naamsbekendheid vergroten?

Dat maar weinig mensen weten wat een Soroptimist is en niet googelen op Soroptimist is best even schrikken toch? Al weten we natuurlijk best dat onze naamsbekendheid niet zo groot is. Waarom zouden we ons anders telkens moeten voorstellen als 'een soort Rotary maar dan voor vrouwen'? Het verklaart ook waarom we ook nauwelijks in de krant of in praatprogramma's te vinden zijn. En onze reactie niet wordt gevraagd als er iets gebeurt dat vrouwenrechten schaadt.

Posten kan je leren

Wist jij al dat de Unie alle clubs gaat helpen met handvatten voor je presentatie als club? Voor de zomer ligt er een nieuw communicatiehandboek dat je daarvoor kunt gebruiken. En de Unie gaat ook webinars organiseren waar je kunt leren hoe je je zichtbaarheid op internet kunt vergroten. Hou de nieuwsbrief in de gaten: dan weet je precies wanneer wat voor jouw club beschikbaar is.

Wat moet ik ermee?

Wist jij dat we wereldwijd al één vijfde (!) van onze leden kwijtraakten? En dat ook Soroptimist Nederland niet meer groeit? Misschien denk je: Ach dat zal zo'n vaart toch niet lopen. Tja... als we nu niet in actie komen, spreken we jonge vrouwen binnenkort niet meer aan. En sterven we – bijna letterlijk – uit. Jij wilt toch ook dat jouw club over tien jaar nog bestaat? Help dan mee en laat je zien!

Hoe kan ik dan zorgen dat onze club écht zichtbaar wordt?

Laat zien wat je doet, wat je organiseert, wat je allemaal voor elkaar krijgt en voor wie je opkomt. Dat kan heel gemakkelijk (en gratis/heel goedkoop) dankzij internet en sociale media. Op facebook, linkedIn, twitter, instagram...

Sociale media: zouden we dat wel doen met al dat gedoe met fake-nieuws en trollen?

Tja, het is inderdaad zo dat er via sociale media ook nepnieuws wordt verspreid en dat er trollen actief zijn. En het is ook zo dat de bedrijven achter de sociale mediakanalen niet allemaal even zorgvuldig omgaan met de privacy van hun gebruikers. Maar... wist jij bijvoorbeeld dat er 10,8 miljoen Nederlanders actief zijn op facebook? Dat zijn héél véél Nederlandse vrouwen én mannen die we allemaal kunnen laten zien wie we zijn.

Dit zijn de vrouwen achter onze Social Media

De vrouwen achter onze facebookpagina zijn: Heleen Schoone en Esther Aarse. Margit van Hoeve en Dorine Tamis verzorgen de tweets. En Margriet Roukema en Lotta van Uchelen zorgen dat er regelmatig iets op onze linkedIn-pagina verschijnt. Binnenkort komt daar ook nog Instagram bij met Lonneke Mertens en Anne-Marie Vreman.

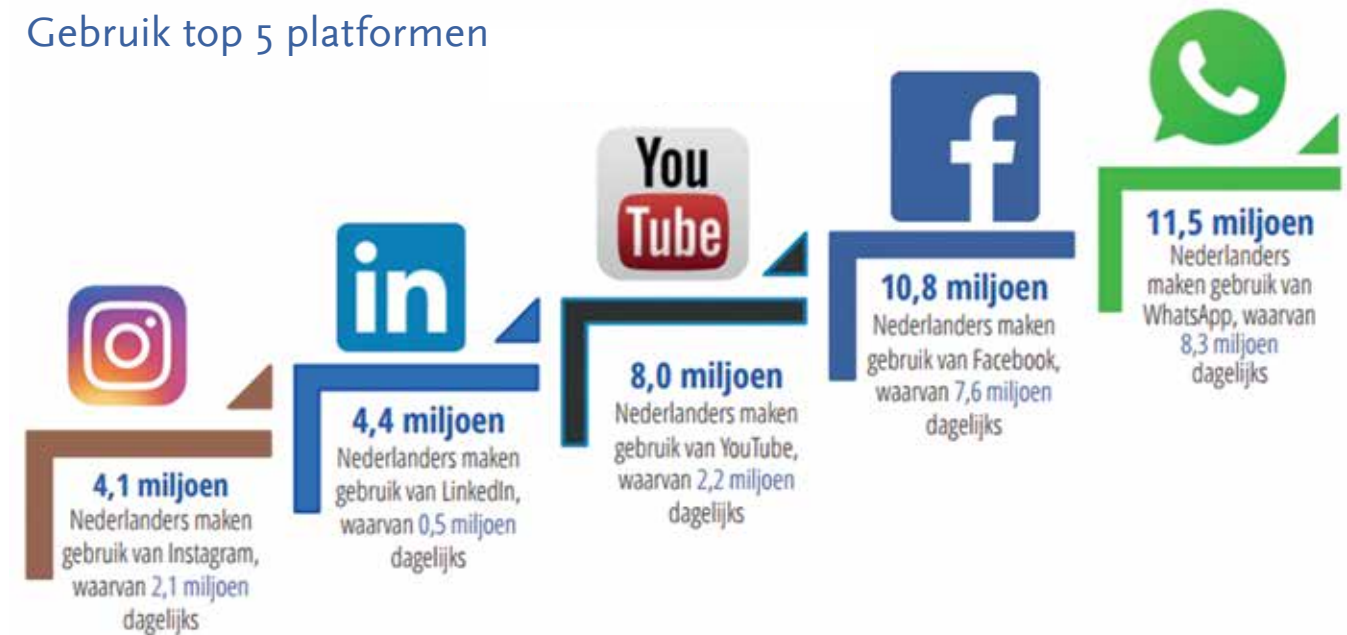
Maar wat kan ik dan met sociale media?

Je laat je zien. Als je bijvoorbeeld evenementen 'post' op je facebookpagina laat je onze leden én buitenstaanders weten dat je in actie komt en nodig je ze ook uit deel te nemen. Je maakt je club – en daarmee alle Soroptimisten in Nederland – zichtbaar voor de buitenwereld en laat zien waar je voor staat met een heldere, aansprekende boodschap.

Help, waar moet ik beginnen?

Het is veel eenvoudiger dan je denkt. Zorg dat je clubpagina op Soroptimist.nl actueel is. Maak een club-facebookpagina aan. Of ga zelfs nog een stapje verder en begin een club-twitter- of instagramaccount. Van de eerste volger ben je al verzekerd: dat is de Unie.

Gebruik top 5 platformen

En er zijn vast leden in je club die zelf al actief zijn op sociale media: maak hen enthousiast om je posts te liken/retweeten. Je zult zien dat dit een enorm sneeuwbal effect heeft.

Wat kan ik vertellen op sociale media?

Organiseert jouw club een actie? Laat het zien en post erover! Heeft jouw club een geweldige spreker weten te strikken? Vertel het! Want als we dat allemaal doen, is de kans dat je burens, je collega's, je tennis- of golfmaat óók iets lezen over Soroptimisten steeds groter. 't Mooie is: de Unie maakt het clubs gemakkelijk. Het nieuws dat de Unie wekelijks publiceert op de website kun jij ook delen via sociale media. En 'doorplaatsen' op je eigen webpagina. Je kunt de Unie volgen op sociale media en posts liken/delen/retweeten. Tip: gebruik goede hashtags. En andersom deelt en likt de Unie ook. Dit

jaar gaan we écht knallen op sociale media met Orange the World: STOP geweld tegen vrouwen (#orangethe-world). Daar kan jouw club ook aan meedoen, zodat we samen iedereen laten weten: dit doen Soroptimisten.

En daar wil jij ook bij horen. Dus kom in actie en laat je zien. Jouw club doet toch ook mee? Kijk ook naar de online versie van dit artikel op soroptimist.nl. Daar zijn hele handige links toegevoegd en super praktische info.

Kan ik mijn nieuwtje ook bij de Unie kwijt?

Heb jij een geweldige actie georganiseerd waarvan de Unie ook móet weten? Of ga jij een evenement organiseren dat een plek op de evenementenkalender verdient? Stuur dan een mail naar nieuwsbrief@soroptimist.nl. Dan zorgen we dat jouw actie ook op de website van de Unie te zien is! En liken en delen is leuk. Dat doen we andersom ook graag. Dus post of tweet je iets: mention [@SoroptimistNederland](https://www.facebook.com/SoroptimistNederland) voor Facebook, [@NLSoroptimist](https://twitter.com/NLSoroptimist) voor Twitter, [@SoroptimistNL](https://www.instagram.com/SoroptimistNL) voor Instagram en [@Unie van de Soroptimistclubs in Nederland, Suriname en Curaçao](https://www.linkedin.com/company/Unie-van-de-Soroptimistclubs-in-Nederland-Suriname-en-Curaçao) voor LinkedIn) dan de Unie even.

En... laat de werkgroep SMS (margitvanhoeve@gmail.com) even weten dat je überhaupt op sociale media actief bent. Dan volgen we je meteen.

Op bezoek bij

club Lisse Bollenstreek

Tekst: Dietlindt Seijssener

Foto's: Riet van de Velde

Workshop projectkeuze geeft ruimte voor nieuwe ideeën

Herken je dat? Als club vind je het lastig om een goed project te bedenken dat verbindt en gedragen wordt door de hele club. De projectcommissie (of goede doelen commissie) heeft het gevoel dat zij er redelijk alleen voor staan, de enige zijn die eraan trekken. De leden zijn niet altijd enthousiast als er teveel een beroep op helpende handen gedaan wordt.

Ergens heb je gehoord dat er bij club De Meijerij met veel enthousiasme een workshop 'project kiezen' geweest is én dan valt óók nog de spreker uit voor de clubavond in mei. Zo vallen puzzelstukken soms op hun plaats. We kwamen in contact met Mathilde Maas Kuper (club 's-Gravenhage - expert in verandering bij mens & organisatie) en Nikolet Zwart (club Scheveningen – jurist en oprichter CERES*). Samen met Marlène van Benthem (club Scheveningen) maakten we een ruwe inventarisatie van het thema en bedachten we hoe we dat in een workshop vorm zouden kunnen geven. Insteek is dat een project een combinatie is van het doel waarvoor je als club kiest, met de acties die je daaraan koppelt om een bijdrage aan het project te leveren. Doel is dat de leden zelf weer enthousiast worden om ideeën aan te dragen én zelf op te pakken, met hulp en handen van clubleden, zonder dat dit 'van bovenaf' (of door een commissie) wordt opgelegd/gevraagd.

Nieuwe fase

Onze club is dit jaar 25 geworden en bezig aan een nieuwe fase. Het élan van de oprichting is vervaagd, tijden zijn veranderd, maar onze missie blijft overeind: positieverbetering van vrou-

POPCORN-STYLE: LAAT IDEEËN VOOR EEN PROJECT OPPOPPEN ALS GEPOFTE MAISKORRELS. JE HOEFT NIET DE HELE CLUB MEE TE KRIJGEN.

wen en meisjes. En hoe gaan we daar invulling aan geven? Verandering is spannend en onzeker, in beweging komen ook. Je weet wat je hebt, maar niet wat je in gang zet. Samen vertrouwen hebben dat we met elkaar opnieuw

ontdekken wat ons plezier geeft in ons lidmaatschap, naast het ontmoeten van elkaar. Als opening schetst Nikolet het verhaal van de opkomst en bloei van stichting CERES*, en de verlamme werking van de remmende

meerderheid. Zij houdt een pleidooi hoe de groei van een idee zoveel makkelijker kan verlopen, door:

- je non-verbale communicatie uit te schakelen: als iemand een idee oppert niet direct door gezichts- of lichaamstaal laten zien dat je het maar niks vindt
- niet teveel vooraf verantwoording te willen; dat werkt verlamdend
- niet allemaal je mening over een idee te uiten; dat slaat het enthousiasme snel dood. Het maakt dat mensen niet snel zomaar een idee durven te opperen zonder dat alle mitsen en maren al helemaal uitgedacht en -gekauwd zijn... maar lang voor die tijd haken de initiatiefnemers al af en houden voortaan hun mond.
- niet teveel uitpolderen – teveel van te voren vast willen leggen en lamleggen met vragen en verantwoording.

Een voorbeeld: twee clubleden, enthousiaste fietsers, willen 'iets' gaan doen op het gebied van fietsen. Laat het ontstaan. Het gaat dan niet om jouw mening. Als je wacht tot de hele club een enthousiast idee over 'iets' met fietsen omarmt, waarbij eerst het 'iets' vastomlijnd moet zijn, voor de initiatiefnemers verder kunnen, ben je al twee keer de seizoenen rond. Houd je mening voor je, als je toevallig niets met fietsen hebt.

Centrale vraag tijdens de workshop, die zich goed leent voor een clubavond, is 'wat wil JIJ doen met je lidmaatschap? Je erfenis nalaten, secre-

taris worden het komende clubjaar, een verbindend handen-uit-de-mouwen project zoeken...'

1. Verdeel de deelnemers in viertallen over tafels en ga met elkaar in gesprek over hoe ieder van hen invulling wil geven aan haar lidmaatschap in de club. Dat kan ca 15 minuten duren, zodat iedereen ook aan bod kan komen.

Daarna inventariseer je met een flipover wat er zoal opgenoemd is. Je zult zien dat deze manier van werken verrassende openingen biedt en dat het leuk wordt om dingen aan te dragen die jij wel wilt doen. Mathilde noemt dit 'gewoon beginnen met het einde in gedachten. Dat komt omgedraaid over, maar het werkt verruimend en het komt goed.' In onze club hebben we nu een gevarieerde lijst van diverse eerste ideeën en vrouwen die daar verder mee gaan, maar ook concreet helpende handen, die klaar staan om een idee verder te helpen uitvoeren. Van in een dorp een kleinschalig project oppakken, tot een voorbeeldproject om jongeren te laten zien wat zij kunnen doen voor inwoners van een AZC. Van iets oppakken voor kinderen tot helpende handen bij concrete opdrachten.

2. Dan komen de voorwaarden aan bod waaronder je je wilt inzetten. Ook weer in groepjes van vier maar in een andere tafelindeling dan bij de eerste ronde. Iemand wil zich wel inzetten, maar projecten moeten wel realistisch zijn en haalbaar. Of er moet wel contact met een

project zijn: je wilt weten waar je geld naar toe gaat. Een veel gedeelde voorwaarde blijkt dat opdrachten wel helder moeten zijn. En dat niet iedereen zich moet bemoeien met alle subgroepjes/-opdrachten. Heb vertrouwen dat een subgroepje iets prima, op haar manier, oppakt/uitvoert of invult. Waardeer wat er wél is; Wij vrouwen zijn o zo goed in elkaar de maat nemen. Geef niemand het gevoel dat zij tekort schiet maar toon onderlinge solidariteit.

De komende clubavonden zullen we steeds weer een klein deel van de avond besteden aan het vervolg: wat ga JIJ doen met je lidmaatschap? Wordt je idee al concreter? Popt er een nieuw project op?

* Ceres is een stichting gericht op maatschappelijke bewustwording en ondersteuning van de cruciale rol van vrouwen bij globale voedselzekerheid. Actief sinds november 2011, zie www.ceres.cc of www.ceresacademy.com.

ClubIMPULS met Stedendriehoek

Donderdag 16 mei was de jaarlijkse bijeenkomst van clubs uit de Stedendriehoek (Apeldoorn, Deventer en Zutphen), deze keer (be)geleid door ClubIMPULS. Veertig enthousiaste vrouwen, de prachtige monumentale Broederenkerk in Zutphen en het boeiende thema, 100 jaar vrouwenkiesrecht, maakten deze Stedendriehoekbijeenkomst tot een geslaagde avond.

De organisatie was dit jaar in handen van Club Zutphen, en ook Club Achterhoek was van de partij. Geïnspireerd door ClubIMPULS tijdens de Wintervergadering en het feit dat we dit jaar 100 jaar vrouwenkiesrecht vieren, was de invulling van de avond snel helder: debatteren over 100 jaar vrouwenkiesrecht. Ineke van Hofwegen, Ingrid Blaauw (beiden uit Zwolle), Hanneke Konsten (Apeldoorn) en Wilna Breukelaar (Zutphen) van clubIMPULS verzorgden de avond. Ineke van Hofwegen nam ons op een boeiende manier mee door de tijd met onder meer spotprenten en verhalen over sterke vrouwen. Na de pauze gingen we in Lagerhuisdebat onder leiding van Ingrid Blaauw. Debatteerders op een vakkundige manier over zaken als waarom we wel of niet mannen zouden toelaten in onze clubs. We zijn blij dat we gebruik hebben gemaakt van clubIMPULS, we bevelen dit van harte aan voor andere clubs!

Dirry Heijink
club Zutphen

Lustrum club Zeist

Club Zeist e.o. heeft in april en mei haar 60-jarig bestaan gevierd. In april was er een concert door ensemble kWARTet, met liederen uit allerlei landen en culturen. Er waren ruim 130 bezoekers. Met de kaartverkoop, sponsoring en wijnverkoop is een mooi bedrag opgehaald voor de School for Justice. In mei vierden we ons lustrum met een interne feestdag. In de stralende zon we maakten een boottocht door de historische binnenstad van Amersfoort. Op de fiets ging het daarna naar de ongerepte natuur op de voormalige luchthaven Soesterberg, met enthousiaste toelichting van een gids van het Utrechts Landschap. 's Avonds werd geborrel, gefeest en gegeten in Huize Gaudeamus, een rijksmonument uit 1924, met een interessante, muzikale historie. Een actieve, gezellige en gevarieerde dag. En dat past precies bij wat club Zeist e.o. is!

Marion Meijs
club Zeist e.o.

Amsterdam C/W doet NL Doet

Karina Meister, kunstenaar en lid van club Amsterdam C/W had in 2016 ons de door haar gemaakte kunstwerken in haar buurt Amsterdam Oost laten zien. Toen kwam bij de clubleden het idee op om een van haar kunstwerken *Moments of Passing by* te gaan schoonmaken in het Kader van NL Doet in maart. Het is leuk en je leert andere kwaliteiten van elkaar kennen. Dit jaar was het een bar karwei door de storm die onder de poort joeg. Schoon was onze beloning, een kunstwerk met zijn prachtige glans. Volgend jaar zijn wij, Soroptimisten met enkele buurtbewoners weer van de partij.

Moments of Passing by is geïnstalleerd in 1999, na er twee jaren aan gewerkt te hebben van idee naar maquette naar realisering. Op 21 mei 1999 werd het werk feestelijk onthuld. Weersomstandigheden, jaargetijden, dag of nacht en passanten spiegelen zich allen voor even in de stalen stroken, vandaar de titel. Dit jaar rond 21 mei is er een bordje met titel, naamsvermelding en korte beschrijving geplaatst en hebben wij een klein straatfeestje ermee verbonden.

Karina Meister en
Tonny Filedt Kok
club Amsterdam Centrum/West

Mariet Verhoef-Cohen
'onze' President van Soroptimist International

Deel vijf in de serie. Wat doe je zoal als president van SI?
Per aflevering lees je over één aspect van haar werk.

Wat zijn nou SDG's?

De Duurzame Ontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties zijn in feite de doelen van Soroptimist International (SI). In het Engels heten ze Sustainable Development Goals, SDG's, en iedere Soroptimist zou moeten weten wat deze SDG's inhouden, vindt Mariet. Met de zeventien SDG's wil de Verenigde Naties (VN) de wereld tot 'een betere plek maken in 2030'. De doelen hebben actiegerichte aandacht voor mensenrechten, economische groei, vrede en veiligheid, en klimaat.

SDG's

De SDG's zijn niet binnen de muren van de VN bedacht. Iedereen mocht erover meepraten. Via de online enquête MyWorld konden burgers stemmen op thema's die zij belangrijk vinden. VN-medewerkers gingen zelfs met pen en papier het platteland op in de armste landen. In iedere uitgave van De Soroptimist staan de vijf doelen van onze SI-organisatie. Kijk maar op pagina 2. Altijd handig bij het uitleggen van onze SI-missie en doelen, namelijk: het verbeteren van de positie van vrouwen en meisjes. Maar welbeschouwd worden onze doelen alleen behaald als de SDG's behaald worden, SDG5 voorop: Gendergelijkheid.

SDG 5: Gendergelijkheid - SDG4 Kwaliteitsonderwijs – SDG6 Schoon Water en Sanitatie voor Iedereen

Maar er kan nooit gendergelijkheid zijn als niet iedereen toegang heeft tot goed onderwijs, SDG4. Meisjes en vrouwen kunnen niet naar school als ze honger hebben, SDG2. Of als er geen schoon water en sanitatievoorzieningen op school zijn, SDG6. Zo blijken alle 17 doelen in elkaar te grijpen en is het nodig alle 17 doelen te verwezenlijken. Ook als Soroptimisten moeten wij de SDG's meer gaan uitdragen en samen met andere organisaties meewerken aan het behalen van die doelen voor 2030.

Alle SDG's op een rij.

Wat doet Mariet?

Met haar President's Appeal, Women, Water & Leadership (zie De Soroptimist jaargang 85/3), streeft Mariet naar het realiseren van SDG's 4, 5 en 6. In mei sprak Mariet op de Unesco International Water Conference in Parijs over SDG6 en de rol van vrouwen in waterbeheer. In maart was ze natuurlijk bij CSW63 (zie De Soroptimist jaargang 86/1) waar SDG 5 centraal staat. Ze is doorlopend bij internationale bijeenkomsten waar het behalen van de SDG's centraal staat.

Wat kan jij doen?

Lees over SDG's op sdgnederland.nl. Vertel over de SDG's als je praat over onze organisatie. Refereer aan de SDG's in je uitingen op social media: gebruik #SDG5, #SDG4, #SDGs, enz.

Wanda Peters
SI PR Liaison Officer

De SDG pin.

STICHTING STREEFT NAAR LANDELIJKE DEKKING

10.000 kinderen zien film over kinderrechten dankzij SFFK

Het Soroptimist Film Festival voor Kinderen beleefde dit voorjaar de elfde editie en inmiddels komen 10.000 kinderen door het hele land meer te weten over kinderrechten dank zij de inzet van Soroptimisten. Ook iets voor jouw club?

Even terug naar de oorsprong: in 2008 zat een groep Soroptimisten uit Drachten, Leeuwarden en Assen bij elkaar om eens te praten over het gezamenlijk opzetten van een regionaal project dat op termijn over heel Nederland uit te rollen zou zijn bij andere Soroptimist clubs. Uiteraard moest het project passen binnen de doelstellingen van het Soroptimisme én bijdragen aan de naamsbekendheid. Na de nodige brainstorm-avonden en vele borden pasta met tomaatensaus verder ontstond een idee: we gaan iets doen voor kinderen wat er nog niet is, en zo ontstond het SFFK. Een filmfestival voor kinderen over de rechten van kinderen, want de rechten

van het kind was naar ons idee een onderbelicht thema op school en elders. We begonnen in Drachten met een enthousiaste vrouwelijke directeur van de bioscoop en een even enthousiaste dame van Unicef. Het werd eerst maar eens een pilot, vonden we. De datum werd geprikt, films uitgezocht en scholen aangeschreven. Met de komst van 1300 kinderen in de leeftijd van 8-12 jaar, werd de eerste editie in januari 2009 een groot succes. Met een bezetting van 7 zalen, 2 shifts en verschillende films voor de verschillende leeftijdsgroepen, was een blauwdruk gelegd voor

een draaiboek dat gedurende de jaren, naarmate steeds meer clubs aanhaakten, steeds verder werd verfijnd en bijgeschaafd.

Professionalisering

Het doel van het SFFK is kinderen bewust maken van de rechten van kinderen, hier en elders in de wereld, met spannende en ontroerende films. Elk jaar weer horen we na afloop enthousiaste reacties van zowel de kinderen als de leerkrachten: "Wat was het spannend en wat was dat meisje dapper en wat kon die jongen hard lopen, zo mooi dat hij in Nederland mag blijven, en wat zielig dat die moeder doodging, gelukkig is de vader weer teruggekomen." Leerkrachten en ouders zijn veelal lovend over de goedlopende organisatie, de kwaliteit van de films en de aandacht voor de kinderen. Bedenk wel: er zijn altijd weer kinderen bij die nog niet eerder

in een bioscoop waren of een film op zo'n groot scherm hebben gezien. Het blijft een unieke ervaring voor ze. In 2010 maakten we een professionaliseringsslag door de stichting SFFK op te richten. Zo verkregen we enige status, ruimte om een schade-verzekering voor alle deelnemende clubs af te sluiten, een uniforme website te ontwikkelen, een ANBI status te verkrijgen, en PR materialen als een beachflag met SFFK-logo voor alle deelnemende locaties. Dit alles financieel mede mogelijk gemaakt met een bijdrage van SIEurope (Action Fund). Hierdoor werd vooral de uniformiteit en daarmee de herkenbaarheid van het festival verbeterd, wat de naamsbekendheid van zowel het SFFK als het Soroptimisme heeft vergroot.

Zierikzee

Nu is het 2019 en hebben we vorig jaar ons tiende jubileum editie gehad. We draaien al elf jaar en inmiddels zijn 15 clubs betrokken. Gestart in de regio Noord, waar tien clubs meedoen,

loopt het SFFK nu ook al in Hoorn en Edam/Volendam, Tiel en Gouda. Zierikzee is dit jaar voor het eerst aangehaakt. In totaal bezoeken bijna 10.000 kinderen het festival. En door lokaal en regionaal PR aandacht in dezelfde periode te genereren, stevenen we af op landelijke PR dekking. Op sommige locaties doet de bibliotheek mee, Unicef ondersteunt het SFFK met gastlessen op de deelnemende scholen en helpt mee op de dag zelf. De meeste clubs geven de kinderen na de film, en voordat ze weer op de fiets of lopend naar school teruggaan, iets lekkers mee. De kinderen betalen niet, op sommige locaties vragen we een kleine bijdrage van de school, maar meestal wordt het festival gratis aangeboden. We hebben wel eens een editie gehad dat we € 1,- per kind hebben gevraagd als bijdrage voor het project Syrië B2S. Het uitzoeken van geschikte en kwalitatief goede films over kinderrechten wordt per locatie gedaan. Uiteraard wisselen we onderling wel ervaringen uit welke film aanslaat en welke minder. Veel locaties kunnen rekenen op de medewerking van de lokale bioscoop of het filmhuis, denk daar

bij aan het maken van de filmkeuze, maar ook aan het ter beschikking stellen van de zalen en de techniek. Het SFFK is een awareness-project en de financiering van het SFFK blijft altijd een uitdaging. Er worden kosten gemaakt voor het huren van de films, het gebruik van de bioscoop of het filmhuis, filmrechten, iets lekkers te eten en te drinken voor de kinderen, drukwerk, openingsact etc. Met hulp van sponsors zoals gemeente, middenstand, een bank en vrienden krijgen we op de meeste locaties de financiering rond.

Overweeg je als SI club om ook bij jou een SFFK te organiseren? Neem dan eens een kijkje bij een club in de buurt op de dag dat het filmfestival, meestal in februari, georganiseerd wordt! Op de website www.sffk.nl staan de data van de festivals en de locaties.

Luc de Wit-Ybema, club Assen en voorzitter stichting voor het SFFK en Esther Aarse, club de Reestlanden en PR coördinator.

Tekst: Esther Krista Bos
Foto's: Niek Tijssse Klasen

KIM SLUIJTER: REGISTRAR EN COÖRDINATOR COLLECTIES VAN ABBEMUSEUM

'Kunst is een sneetje van de samenleving'

Kunsthistorica Kim Sluijter, lid van club De Meierij, werkt dagelijks tussen de 3300 moderne kunstwerken van het Van Abbemuseum in Eindhoven. Achter de schermen zorgt ze dat de ruim 100.000 bezoekers wisselende tentoonstellingen kunnen zien en dat andere musea de werken van Mondriaan, Lissitzky, Picasso of de vele andere kunstenaars in bruikleen krijgen.

Kim is een frêle dertiger die vol passie over haar werk vertelt. Samen lopen we door één van de museumzalen. "Deze zandzakken lopen wel eens leeg," vertelt ze als we langs het kunstwerk Civilian Defense lopen. De honderden zandzakken in verschillende kleuren en designs vormen een cirkel. Bezoekers kunnen er in- en op zitten. "Dan bellen ze mij en moet ik zorgen dat het weer opgeruimd en hersteld wordt." Kim is registrar en coördinator collecties in het museum. Zodra een kunstwerk van het Van Abbemuseum verplaatst wordt, of dit nu in het museum of erbuiten is, dan is Kim erbij betrokken. Ze regelt de bruiklenen van kunstwerken, ze is verantwoordelijk voor de collectiepresentaties en coördineert de wisselingen op zaal. "Voor Civilian Defense moesten wij uitzoeken of de constructie van de vloer sterk genoeg was om het kunstwerk te dragen. Hier, voel maar eens een zak, loodzwaar." "Ik weet inhoudelijk niet veel van de moderne kunst in dit museum, maar ik weet wat er nodig is om het in de zaal te krijgen," lacht Kim. "Het kan ingewikkeld zijn om moderne werken te installeren. Ik werk nauw samen met

onze Technische Dienst en de afdeling Beheer & Behoud. Zij hebben de specialistische kennis om de kunst op de goede plek te krijgen."

Miljoenen op pad

Wie een werk van het museum in bruikleen wil, komt bij Kim terecht. "Ik vond het werk pittig toen ik hier net kwam. Het zijn kostbare werken en ik moet alles goed regelen. Je stuurt zomaar voor miljoenen op pad." Als een ander museum een kunstwerk wil lenen, laat Kim eerst uitzoeken of het verplaatst kan worden. Sommige werken zijn te kwetsbaar. Maar meestal kan het werk naar een ander museum. De kunst gaat dan goed ingepakt, met de juiste transporteur en, als dat nodig is, met een begeleider van het museum op reis. Een begeleider kijkt erop toe dat de condities voor het werk onderweg en bij de installatie goed zijn. Bruiklenen naar Rusland vindt Kim spannend. "Mijn collega zit dan acht dagen lang op de vrachtwagen met chauffeurs die alleen Russisch spreken. We werken met Russische transporteurs. De wachttijden bij de grens zijn onvoorspelbaar. Dit kan een uur zijn, maar ook twee dagen." Met de Russische transporteurs verlopen de grenscontroles soepeler en het risico op lange wachttijden is een stuk kleiner." Kims

collega belt zodra ze in haar hotelkamer is. "Ik doe pas een oog dicht als ik weet dat ze veilig is aangekomen." Inmiddels weet Kim van veel werken precies hoe het verpakt moet worden en met welke transporteur ze het mee kan sturen. Maar er zijn altijd bruiklenen die weer een grote uitdaging zijn. "We hebben pas een tentoonstelling in Bratislava ingericht, waarvoor 102 werken van Lissitzky moesten worden vervoerd. Het waren twee volle vrachtwagens waarvan één vrachtwagen met trailer. Daar zit heel veel werk in: opmeten, lijstjes maken, controleren en nog eens controleren."

Begrijpen wat er speelt

Kim studeerde af op 17e-eeuwse kunst. Die kennis is voor haar baan in het Van Abbemuseum niet zo relevant. "Ik ben nu bezig met de praktische kant, het organiseren en regelen van de bruiklenen en de collecties. Ik inventariseer bij mijn collega's van Beheer & Behoud welke werken restauratie nodig hebben en regel dat dan. Als er werken uit de zaal gehaald zijn voor restauratie of bruikleen, dan regel ik dat de lege plek wordt opgevuld." Volgens Kim is belangrijk dat je begrijpt wat er speelt in een museum om dit werk te kunnen doen. "We hebben kunstwerken die kostbaar, kwetsbaar, belangrijk zijn.

"OVERAL LIGT EEN
CONTRACT ACHTER,
MAAR HET IS WEL
JE BABY'TJE DAT JE
UITLEENT."

Niet alleen voor het museum, maar binnen de kunstgeschiedenis. Die wil je graag tonen aan het publiek, maar ook veilig van A naar B brengen en weer terug." Musea lenen van elkaar of maken samen tentoonstellingen. Ze hebben elkaar nodig. Vertrouwen is daarbij belangrijk. "Als je kunst uitleent dan wil je dat waar kunnen maken. Overal ligt een contract achter, maar het is wel je baby'tje dat je uitleent. Het is verzekerd, maar dat zegt helemaal niks. Wat is geld als er maar één exemplaar ter wereld bestaat. Die kunstenaars zijn er niet meer, als het werk weg is, is het weg."

Seksualiteit of huisvlijt

"Ik ben stiekem blij dat ik niet de hele dag met de schilderijen uit de 17e eeuw werk, die ik zo mooi en zo leuk vind. Nu vind ik het nog leuk om naar die schilderijen te kijken. Naar een museum gaan vind ik soms moeilijk. Ik kijk altijd naar de verlichting, de vorm, het klimaat. En dan niet naar de kunst" zegt ze lachend. Kims interesse in de oude kunst blijft. Kunst geeft ons inzicht in de geschiedenis. Ze is een onderzoek gestart naar de verbeelding van vrouwen in de 17e eeuw die met textiel werken. "Op vrij veel schilderijen uit die tijd zie je vrouwen die hand-

werken. Dat vind ik heel typisch. Er zijn altijd maar twee interpretaties geweest. Vooral de iconologische interpretatie: vrouwen zijn aan het naaien,

dus dat is iets seksueels. En de andere interpretatie is dat het gewoon goede huisvrouwen zijn. Ik denk dat er meer interpretaties mogelijk zijn."

“KUNST HOORT NIET
IN EEN DEPOT,” ZEGT
KIM, “DAT IS ER OM
GEZIEN TE WORDEN.”

“Je ziet vrijwel nooit vrouwen die breien op schilderijen uit die tijd, dat is toch raar? Terwijl breien al heel lang bestaat. Dat deden ze al in het oude Egypte. Je ziet wel kantklossen, spinnen en haspelen. Een kunstwerk staat nooit op zichzelf. Een schilder maakt dat werk met een reden. Die man moest ook gewoon geld verdienen, zeker in de 17e eeuw. Ze maakten schilderijen waar vraag naar was. Waren die plaatjes erg in trek? Schilderen ze daarom zoveel van die dames? Wie waren die dames en wie kocht het werk? Of is het werk in opdracht gemaakt? Ik ben gewoon ontzettend nieuwsgierig hoe het zit.”

Blanke mannen

In één van de zalen van het museum hangen zes posters ontworpen door de Guerrilla Girls. Deze groep Amerikaanse kunstenaressen doen “guerilla” acties om meer vrouwelijke kunstenaars in musea te krijgen en vragen aandacht voor gelijke beloning van vrouwen in de kunstwereld. Ze willen anoniem blijven en dragen daarom gorilla maskers. ‘It’s even worse in Europe’, roept één van de posters. Kim: “Musea hebben vooral kunst van blanke mannen aangeschaft. Dat was gezien de tijd niet vreemd, vrouwen werden niet erkend als kunstenaars. Als ze kunst maakten, zag men dat als hobby.” De posters hebben hun weg gevonden naar de museumzalen door bemiddeling van club Eindhoven. Het museum verbindt zich elk jaar aan maatschappelijke groepen, die een werk kiezen uit de collectie. Op deze manier wil het museum meer diversiteit in de collectiepresentatie brengen. Club Eindhoven was er één van. “Het zijn eigenlijk posters, maar nu hangt het als kunst in ons museum.”

Wat betekent kunst voor Kim? “Ik zie kunst in een breder perspectief. Kunst op zich is één ding, maar kunst in samenhang met de samenleving, met cultuur en architectuur geeft een mooi compleet plaatje van de samenleving. Hier in het museum hebben we een sneetje van de samenleving. We hebben een klein sneetje, want we hebben alleen kunst, en ook een korter sneetje want het is alleen modern. Maar we hebben ook weer een brede snede, want we hebben de hele wereld. Een kort breed sneetje; het wordt steeds

vager. Ik moet het tekenen”, lacht ze. Kim opent de deur naar het depot met haar pas. “Er zijn maar een paar mensen die hier toegang hebben.” Hier staan de schilderijen dicht opeen in rekken opgeslagen. Ze trekt een van de rekken uit de rij. “Dit is ons topstuk, een Chagall, de goudverf is erg kwetsbaar, we hebben er glas voor laten zetten.” Zo kan het veilig naar andere musea. “Want kunst hoort niet in een depot,” zegt Kim, “dat is er om gezien te worden.”

Classic Young Masters

Agenda 2019

26 mei

10.00 uur Proefspel, Eduard Flipse Zaal De Doelen, gratis toegang via de artiesten-ingang Kruisstraat 2 Rotterdam. Een digitale versie van het programmaboek is op te vragen via info@classicyoungmasters.nl.

1, 5 en 9 juni

Fee Suzanne de Ruiter in de rol van EVA lied van Karl Heinz Stockhausen uit de opera Aus Licht. Gashouder Amsterdam.

15 juni

Mayte Levenbach viool, speelt als solist met het Concertgebouw Kamerorkest Tchaikovski's Souvenir d'un lieu Cher tijdens het Tchaikovski bal in de Máxima zaal van het Koninklijk Instituut voor de Tropen te Amsterdam (www.cma-podium.nl).

22 september

Workshopdag Podium O950, Rotterdam

6 oktober

14.00 uur Joris van Baar, bariton, Zonnewende Moergestel

27 oktober

11.30 uur Laureaten CYM i.s.m. Stichting Klassieke Klanken, In de Gloria, Asten, www.klassiekeklanken.nl

2 november

15.00 uur Laureaten CYM, Zaterdagmiddag concerten Deventer, Locatie Het Penninckshuis zaterdagmiddagconcertendeventer.nl

3 november

Julian and Friends (publieksawardconcert Julian van der Linden, saxofoon), Cultuurhuis de Paulus Oegstgeest.

17 november

15.00 uur Inge van Grinsven, harp met Sinfonia Rotterdam (winnaar Sinfonia Award 2017), Wereldmuseum Rotterdam, www.sinfoniarotterdam.nl

17 november

14.00 uur Meesterproef, Jurriaanse Zaal De Doelen

Kijk ook op onze prachtig vernieuwde website. www.classicyoungmasters.nl. De Classic Young Masters worden gesponsord door het Algemeen Fonds van onze Unie.

AANMELDING START IN SEPTEMBER

Kandidaten gevraagd voor Soroptimistprijs

De werkgroep die de instelling van de Carla Atzema Soroptimistprijs voorbereidt, begint op stoom te komen. Binnenkort is het aan jullie, Soroptimisten in het hele land, om suggesties aan te dragen voor kandidaten die in aanmerking komen voor de prijs. Dat kunnen zowel Soroptimisten zijn als anderen

Wat was ook maar weer die prijs? Het is een tweejaarlijkse prijs, in het leven geroepen door het Algemeen Fonds, voor een journalist/documentairemaker/blogger/fotojournalist/postcaster die een werk of product heeft gemaakt dat zich inzet voor de verbetering van de positie van vrouwen, economisch, politiek, maatschappelijk of anderszins. Ben of ken je iemand die aan die omschrijving voldoet, dan hopen wij van harte dat je hem of haar attent maakt op deze prijs en stimuleert om werk in te zenden. De aanmelding start in september. Tegen die tijd komt er een speciale pagina op onze website soroptimist.nl waarin staat wanneer je voor de prijs in aanmerking komt. En ook hoe je je bijdrage kunt inzenden.

De werkgroep is inmiddels druk bezig een jury samen te stellen van mensen die deskundig zijn en ervaring hebben met het onderwerp. In de zomervergadering is een budget van € 12.000,-

KEN JE IEMAND DIE
IN AANMERKING
KOMT, MAAK HEM
OF HAAR ATTENT
OP DEZE PRIJS!

beschikbaar gesteld voor onder meer een onkostenvergoeding van de juryleden en een passende presentatie van de uitslag in mei 2020. Overigens kun je ook daaraan bijdragen: sponsoren van deze prijs kunnen rekenen op zichtbaarheid tijdens dit evenement. Heb je belangstelling, stuur dan een mail naar CASprijs@soroptimist.nl.

De prijs wordt gefinancierd uit de erfenis van de Haarlemse Soroptimist Carla Atzema, die haar bezit naliet aan het Algemeen Fonds. Doel van de prijs is om de aandacht te vestigen op onze missie en om meer naamsbekendheid te genereren van onze organisatie.

Carla Atzema
Soroptimistprijs
zoekt kandidaten!

Helma Coolman
werkgroep Carla Atzema
Soroptimistprijs

Tekst: Narda Naafs
Foto's: Narda Naafs en
Stichting Techniek Promotie

CLUB DE VEENKOLONIËN ADOPTEERT PRETTY SMART POWER GIRLS

Groningse techmeiden naar WK robots bouwen

Club De Veenkoloniën heeft zich opgeworpen als promotor van een groep technische meiden uit de provincie Groningen, die onder de naam *Pretty Smart Power Girls* al meerdere (inter-)nationale prijzen in de wacht hebben gesleept. Dit voorjaar gingen ze naar Detroit (VS) om voor de tweede keer deel te nemen aan het wereldkampioenschap First Lego League. Al vier jaar doen ze als Legio-robotbouwers met succes mee aan diverse competities.

Eén van de meiden van het team is de dochter van Narda Naafs, lid van club De Veenkoloniën (Stadskanaal). De club besloot de meiden te adopteren en hen zo een podium te bieden binnen hun netwerk. De FIRST LEGO League is een educatief programma dat jongeren van 9 t/m 15 jaar uitdaagt de maatschappelijke rol van wetenschap & technologie te onderzoeken aan de hand van verschillende opdrachten. De opdrachten worden elk jaar opgehangen aan een thema en gedefinieerd in de jaarlijks wisselende *Challenge*. De kinderen werken in teams van maximaal tien deelnemers

om de opdrachten zo goed mogelijk te vervullen en laten het resultaat zien tijdens regionale en nationale finales. Wereldwijd deden er afgelopen jaar 40.400 teams, verdeeld over 95 verschillende landen mee.

Marsgrondsimitant

De FIRST LEGO League rust op drie pijlers: core values (sociaal en sportief gedrag), het ontwerpen, bouwen en programmeren van een LEGO-robot en het doen van een eigen onderzoek naar de maatschappelijke rol van techniek en technologie binnen het jaarlijkse thema. Anne-Maaike (12), Bree (12), Sara (12), Marte (10), Hiske (14),

Susanne (14) en Yara (16) werken elke vrijdagavond en zaterdag aan de technische vervolmaking van hun robot en aan hun onderzoek. De meiden hebben ook dit jaar alles uit de kast gehaald. Naast het bouwen en programmeren van een goede robot en goede 'core values' deden de meiden onderzoek naar de mogelijkheden om een ecosysteem in de ruimte, bijvoorbeeld op Mars, mogelijk te maken. De POWER Girls werken mee aan het Astroplant Citizens Science project. Ze werken onder meer samen met de Universiteit van Wageningen. Ze kregen van de Universiteit van Wageningen zelfs marsgrondsimitant om onderzoek mee te doen. De onderzoeken, waarbij urine als meststof voor onder meer sla wordt gebruikt, zijn ook nu nog in volle gang. Deelname aan de regiofinale in Groningen werd beloond met de eerste prijs en een ticket voor de Beneluxfinale. Tijdens de Beneluxfinale van 16 februari in Eindhoven wonnen zij de robotontwerpprijs, een kinderjuryprijs en een felbegeerd ticket voor deelname aan het FIRST World festival in Detroit (VS). Voor de tweede keer op rij mogen ze naar het wereldkampioenschap First Lego League!

Reserverobot

De meiden vertrekken op 20 april bepak en bezakt, met robot, reserve-

robot, materialen voor hun project, standmateriaal, give-aways, teamkleding en nog véél meer naar Detroit. Na negen uur met elkaar in een vliegtuig, zijn ze dan écht in Detroit, VS. De eerste dagen is het wennen aan het tijdsverschil met thuis. Op maandag gaan ze naar het plaatsje Holland, Michigan. De meiden zijn door een plaatselijk Lego Leagueteam uitgenodigd om kennis en ervaringen te delen. Leuk, leerzaam en ook erg gezellig. Bovendien een uitstekende gelegenheid voor de meiden om hun presentaties te oefenen in het Engels. Woensdag mogen ze dan eindelijk naar het Cobo Center om de stand op te bouwen en kennis te maken met de andere 106 teams. Leuk! Er worden nieuwe vriendschappen gesloten en give-aways uitgewisseld. Een passie delen verbreedert, ongeacht je herkomst. Donderdag en vrijdag zijn de (oefen)wedstrijden en de jury-onderdelen. Spannend! Maar dit is waar de meiden voor gekomen zijn. Ze zijn er klaar voor. Bij de eerste oefenwedstrijd keurt de scheidsrechter één van de hulpstukken van de robot af. Wat een domper. Maar de meiden herpakken zich en besluiten er vol voor te gaan. De jury-onderdelen gaan heel goed. De meiden zijn tevreden. En de laatste wedstrijdron is de beste run van het hele seizoen! Juichende meiden in de wedstrijdarena en juichende supporters langs de kant. Ondanks het afgekeurde hulpstuk weten de meiden een 51e plek te behalen op de robotwedstrijd. Zaterdag is de award-ceremonie. Nu begint de spanning bij de meiden toch wel op te lopen. Zouden ze genomineerd zijn voor een award? Of misschien zelfs voor meerdere? Hebben ze misschien een award gewonnen? Zonder award, maar met wel vier(!) nominaties op zak, stappen de

De powergirls op bezoek bij club De Veenkoloniën

meiden op zondag in het vliegtuig naar huis. Vele geweldige ervaringen rijker.

Rolmodellen

Het ticket voor deelname aan het wereldkampioenschap namen de meiden graag aan. Niet alleen omdat ze graag tijdens wedstrijden laten zien wat ze kunnen, maar ook om andere meisjes te laten zien dat wetenschap en robotica echt iets voor meisjes is. De meiden zijn ambassadeurs van #FIRSTLikeAGirl, een wereldwijd initiatief dat meisjes die aan techniek doen in de spotlights zet door ze als positieve rolmodellen zichtbaarder te maken. Techniek is volgens de meiden geen jongensding. Techniek is uniseks. Toch zijn er in de praktijk veel minder meisjes dan jongens te vinden in de techniek. Weer met beide benen op Nederlandse bodem worden er meteen plannen gemaakt voor het volgende seizoen. Zo zijn de oudste meiden bijvoorbeeld toe aan een volgende stap, de FIRST Tech Challenge (FTC). Hierbij moet je zelf een metalen robot ontwerpen, bouwen, programmeren

en besturen. Het draait niet alleen om de robot, maar ook om teambuilding, proces en presentatie.

De meiden behoren tot de absolute tech-top van Nederland en zijn daarmee prachtige rolmodellen voor andere meiden. En dat willen we graag zo houden! De POWER Girls kunnen daarbij wel een steuntje in de rug gebruiken. Ze hebben robotmaterialen en kennis nodig voor hun nieuwe FTC avontuur. En ze willen aan de top blijven en deel kunnen blijven nemen aan (buitenlandse) toernooien, zodat ze andere meiden kunnen blijven inspireren. Ken je een sponsor of ben je een sponsor in geld, goed of kennis die deze meiden een warm hart toedraagt? Ze horen het graag!

Meer informatie op:
www.prettysmartpowergirls.nl
www.srvprettysmart.nl
firstlegoleague.nl/fl/wat-is-de-fl

De powergirls leggen hun strategie uit bij de Robotjury tijdens het WK in Detroit.

Tekst: Bianca en Charlotte
Spoorenberg (Free a Girl)
Foto's: Free a Girl

BEVLOGEN DIRECTEUR FREE A GIRL OVER HAAR MISSIE

'Opgevangen meisjes zijn ambassadeurs van rechtvaardiger wereld'

Evelien Hölsken

Wereldwijd worden meer dan 2 miljoen minderjarigen seksueel geëxploiteerd. Stichting Free a Girl werkt samen met lokale partnerorganisaties om meisjes die worden vastgehouden in bordelen op te sporen, te bevrijden en ze door middel van counseling, scholing en beroepstrainingen een hoopvolle toekomst te geven. Sinds twee jaar werkt ze hiervoor samen met de Soroptimisten. We spreken met Evelien Hölsken, directeur van de stichting, over haar werk, dromen en de gezamenlijke missie van Free a Girl en Soroptimisten: kinderprostitutie de wereld uit helpen.

Tien jaar Free a Girl

"Ik was al werkzaam binnen niet gouvernementele organisaties toen ik hoorde van het bestaan van kinderprostitutie. Ik kon mijn oren niet geloven en wist meteen dat ik hier iets aan wilde doen. Samen met Arjan Erkel, Yolante Cabau en Roelof van Laar heb ik tien jaar geleden Free a Girl (toen nog Stichting Stop Kinderprostitutie) opgericht. In het begin ging ons werk voornamelijk over de bevrijding

Free a Girl Rita Harmsen en Laila Belkema

van meisjes. We kwamen er echter al snel achter dat de meisjes lang niet altijd terug naar huis konden; zij moeten dan wél opgevangen worden. Ze hebben trauma's, soms ziektes als hiv en moeten naar school. Ons werk werd dus steeds breder. Ook het opsporen en bevrijden is anders geworden. Waar we vroeger meisjes vonden in bordelen, zijn mensenhandelaren nu steeds actiever online. Of ze exploiteren meisjes vanuit appartementen. Het is een kat-en-muis-spel dat steeds verandert. Helaas worden de cijfers van seksuele exploitatie van kinderen niet lager en blijf ik net zo hard doorknokken. Dat hoeft ik gelukkig niet alleen te doen, maar samen met mijn team, partners en organisaties als de Soroptimisten."

Wereldwijd

"Inmiddels werken we in acht landen: Bangladesh, Brazilië, India, Irak, Nepal, Thailand en Laos en in Nederland. De problematiek is overal anders; in India zitten kinderen bijvoorbeeld vast in bordelen, in Thailand vindt er veel sekstoerisme plaats en in Brazilië verkopen meisjes vaak hun lichaam om hun drugsverslaving te bekostigen. Deze verscheidenheid aan problema-

Yolante Cabau van Kasbergen is ambassadrice van Free a Girl en blij met onze bijdrage aan deze organisatie.

tiek vraagt ook om een verscheidenheid van aanpak. Daarom werken we vooral met lokale partnerorganisaties."

Straffeloosheid aanpakken

"Een van de redenen waardoor kinderprostitutie in landen als India en Nepal niet stopt of zelfs niet minder wordt, is dat de daders zelden berecht worden. Meisjes durven vaak geen aangifte te doen of hebben er de kennis niet voor. Straffeloosheid pakken we onder meer aan doordat onze partnerorganisaties samenwerken met juristen/advocaten die de meisjes in de strafzaken bij-

De Franse club Périgueux is de eerste club buiten Nederland die Free a Girl steunt.

staan. Maar ook als ze wel aangifte doen, lopen de daders weer snel vrij rond. Een aantal jaar geleden realiseerden we dat er dus méér moest gebeuren dan juridische bijstand alleen. Met verschillende partijen hebben we nagedacht over een oplossing en daaruit is het programma School for Justice geboren. Dit programma geeft meisjes die bevrijd zijn uit de prostitutie de kans om te gaan studeren en advocaat, rechter, journalist, juridisch ondersteunend medewerker, maatschappelijk werker of politieagent te worden. Zo kunnen deze meisjes vanuit verschillende lagen van het rechtsstelsel het onrecht samen aanpakken."

Samenwerking met Soroptimisten

"In 2017 hebben we de eerste School for Justice opgericht in India. In 2018 is er een school in Nepal geopend en begin 2019 een tweede in India. Al meteen bij het begin haakten de Soroptimisten aan bij het programma. Soroptimisten begrijpen als geen ander dat educatie de sleutel tot verandering is. Wij hebben een gezamenlijke missie: straffeloosheid aanpakken en kinderprostitutie de wereld uit

helpen! Zonder de (financiële) steun van Soroptimisten hadden we het programma nooit zo snel op poten kunnen zetten. De hands-on mentaliteit van de club past goed bij die van Free a Girl. Om School for Justice succesvol te laten worden hebben we langdurig steun nodig. Voordat een meisje afgestudeerd is, ben je immers jaren verder. De eerste twee zitten toch al mooi in het derde universitaire jaar."

Toekomst

"Ik geloof er stellig in dat de meisjes die nu aan de School for Justice studeren echt een verschil kunnen maken later. Zij zijn de toekomstige ambassadeurs van een rechtvaardiger wereld; een wereld zonder kinderprostitutie. Zij kunnen helpen voorkomen dat hun zusjes, nichtjes, vriendinnen hetzelfde mee moeten maken als zijzelf. Met de steun van Soroptimisten willen we de School for Justice versterken en uitbreiden. En met ook internationale clubs die inmiddels steunen, kan ons bereik alleen maar groter worden. De eerste club in Frankrijk (Périgueux, Dordogne) is inmiddels aan boord en ook in Duitsland is belangstelling."

Doe mee met de landelijke filmvertoning van *Sold* op Wereldmeisjesdag 11 oktober

Op 11 oktober is het Wereldmeisjesdag (International Day of the Girl Child) en organiseren Free a Girl en Soroptimisten landelijk een filmavond met de film *Sold* op diverse plekken. Deze film vertelt het verhaal van Lakshmi, een buitengewoon 13-jarig Nepalees meisje. Haar vader accepteert een voorschot voor haar omdat ze gaat werken als dienstbode in Kolkata in India. In de veronderstelling dat ze genoeg geld zal verdienen om een nieuw dak voor haar moeder te kopen, reist ze met haar 'tante' Bimla naar 'Happiness House'. Maar al snel komt Lakshi erachter dat ze is verkocht voor de prostitutie.

Over de film

Duur: 97 minuten
Nederlandse ondertiteling
Geproduceerd door Emma Thompson
De opbrengst van de film komt volledig ten goede aan School for Justice.

Wil jij met jouw club meedoen en *Sold* vertonen, geef je dan op via info@freeagirl.nl of orthofit1@icloud.com (Rita rechstreks +31-651364453).

Still uit de film 'Sold'

Filmavond van Bergen op Zoom

Op dinsdag 12 maart organiseerde de Serviceclub Soroptimisten Bergen op Zoom e.o. haar jaarlijkse filmavond.

De opkomst voor de met een Oscar bekroonde film *Green Book* was groter dan ooit; maar liefst twee zalen van Cinema Kiek in de Pot (280 kaartjes!) waren gevuld met bezoekers en hebben daarmee het goede doel WiBoZ (Wooninitiatief Bergen op Zoom) een hart onder de riem gestoken. Daarnaast hebben verschillende sponsors bijgedragen. Dit alles leverde een prachtig bedrag op van € 3.750,- voor WiBoZ.

WiBoZ zorgt voor het realiseren en in stand houden van een zelfstandige kleinschalige woonvoorziening voor mensen met een beperking. Een enthousiaste groep ouders is de uitdaging aan gegaan om voor hun kind met een (licht) verstandelijke- of meervoudige beperking een appartementencomplex in Bergen op Zoom te realiseren waar zij zich thuis voelen. De verwachting is dat de eerste (casco) oplevering in mei/juni 2019 is en dat de bewoners in oktober 2019 hun eigen appartement gaan betrekken.

Martine Suijkerbuijk
club Bergen op Zoom e.o.

Musical voor jongeren

Zaterdag 1 juni nam onze SIN commissie (Soroptimia in Natura) van club Voorne-Putten/Rozenburg samen met Stichting Push, de uitvoering van de musical 'Het leven van een puber' ter hand. Push gaf in het Brestheater in Brielle een extra uitvoering voor de doelgroep jongeren met een verstandelijke en/of lichamelijke beperking. Een erg leuke voorstelling die ging over eigentijdse jeugdproblematiek met veel humor.

Ingrid Luteijn
club Voorne-Putten/Rozenburg

Met dank aan de vier gemeenten – Brielle, Hellevoetsluis, Nissewaard en Westvoorne – en enkele lokale sponsors konden we de voorstelling gratis aanbieden. Alle gasten kregen een drankje en heerlijke snack aangeboden. Dit alles bij elkaar maakte deze middag een feestje voor de bewoners en begeleiders van onder meer St. Pameijer, Voornse Hoeve, Zuidwester regio Voorne-Putten, Agatha Hoeve, Ipse de Bruggen, zorgboerderij Land Goed en Westenrijk. We kunnen terugkijken op een zeer geslaagde middag!

Tijd voor bij- en doorpraten

In de derde week van juni gingen Soroptimisten van club Utrechtse Heuvelrug voor de tiende keer een weekend naar Zeeland, waar een van de leden een vakantiehuis heeft.

Eerdere jaren gingen we al op bezoek bij de Deltawerken en bij plaatselijke clubs, dit jaar stonden de oesters centraal en daaraan gekoppeld de verkiezing tot de parel van de club. Dat werd natuurlijk onze gastvrouw zonder wie dit weekend niet mogelijk was geweest. De excursie ging deze keer naar Yerseke, waar ons alle details van de oesterweek en –verkoop uit de doeken werden gedaan. Gelukkig was er ook tijd voor bij- en doorpraten, zodat het clubleven weer een impuls krijgt. En inspiratie voor het komende lustrum, het 65-jarig bestaan waarover we nog heel veel gaan vertellen.

Helma Coolman
club Utrechtse Heuvelrug

Bestel nu chocoladeletters voor School for Justice

Ook in 2019 kun je chocoladeletters bestellen,
Om veel centjes voor School for Justice neer te kunnen tellen.

Doe je mee als club of individu?
Kom dan in actie, doe het tijdig, het liefste nu.

Benader je familie, je bedrijf of werkgever en lokale school en ga vertellen
Hoe ze de heerlijke en luxe chocoladeletters kunnen bestellen.

De letter S van School, Soroptimist, van Smikkelen en Smullen,
Zodat de meiden in India en Nepal hun droom kunnen vervullen.

Met de smaken puur/melk/wit en voor 5 euro en 95 cent
Kunnen alle chocoladeliefhebbers worden verwend.

Vanaf 48 stuks met een eigen logo erop
Maakt dit sintcadeau ook voor bedrijven top.

Mail je vragen of bestelling naar chocoladeletteractie@gmail.com
En help mee tegen Kinderprostitutie, want daar gaat het hier om.

Ook in 2019 steunt
De Grote Chocoladeletter Actie
School for Justice!

Doe je ook mee als club of als individu? Bestel dan tijdig chocoladeletters. Benader je familie, doe mee met je bedrijf of werkgever, maar attendeer ook de school van je kinderen, de plaatselijke bank of de gemeente en je kapper op de mogelijkheid heerlijke en luxe chocoladeletters aan te schaffen voor € 5,95 per stuk. De letter S in de smaken puur/melk/wit. Een eigen logo erop is mogelijk vanaf 48 stuks (voor dezelfde prijs). Stuur je bestelling dan (liefst ruim) **vóór 20 oktober** naar chocoladeletteractie@gmail.com.

ORGANISATOREN FRIENDSHIP DAYS REISDEN AF NAAR NEPAL

‘Met eigen ogen zien hoe geld wordt besteed’

empowerment
Friendship Days 2018
Leeuwarden Soroptimist International

Soroptimisten uit het noorden van ons land reisden van 19 tot 29 april naar Nepal, om te zien wat er met het geld gebeurt dat tijdens de Friendship Days is ingezameld. Het werd een indrukwekkende reis waarbij de deelnemers met handen en voeten contact legden met lokale Soroptimisten en met eigen ogen konden zien hoe School for Justice werkt in dat land.

Op het vliegveld Kathmandu worden we hartelijk welkom geheten door twee Nepalese clubzusters. We worden snel in de (kleine) taxi's gedirigeerd, want ze staan verkeerd geparkeerd. Koffers (los) op het dak en naar het guesthouse van een Soroptimist. De eerste kennismaking is er een van verbijstering. De wegen, of het ontbreken ervan, de drukte en weggestuurd worden naar een guesthouse om de hoek. Ondanks het late tijdstip regelen de zusters een maaltijd voor ons en maken we afspraken voor de dagen erna. Op 23 april stonden we om 5.40 klaar

om te vertrekken naar Maiti Nepal om het ochtendritueel mee te maken. Free a Girl heeft een busje met vaste chauffeur en een Engelssprekende vertegenwoordigster geregeld. Bij aankomst zien we lange rijen kinderen, die elkaar hebben geholpen met aankleden. Het ochtendritueel bestaat uit het zingen van Mantra's. Na deze positieve start van de dag maken de kinderen de kamers schoon en is er een ontbijt.

De oprichtster is Anuradha Koirala, liefdevol Diju (oudere zuster) genoemd. Ze is geboren in 1949 en komt nog geregeld. Helaas heeft zij nu bewaking nodig. In 1993 heeft ze Maiti Nepal opgericht om een 'moederlijk' thuis te creëren voor vrouwen en kinderen die, vaak in stilte, pijn lijden en nergens heen kunnen. Dagelijks ontvangen meer dan 1000 kinderen hulp van Maiti Nepal. In de locatie in Kathmandu is plek voor 220 slachtoffers van misbruik, geweld en kinderen die door familie zijn verstoten. Ze krijgen bescherming, goede voeding, medische zorg (zoals HIV-kinderen), counseling/therapie en gaan op eigen terrein naar school. Op het omheinde terrein is ook een ziekenboeg (elke dag staan er kinderen in de rij die medicatie ontvangen), een bibliotheek, een naaiatelier, een toneelruimte. En tussen het groen is er ruimte om te spe-

len. Meer lezen over de organisatie: www.maitinepal.org.

Daarna gingen we op bezoek bij Shakti Samuha Nepal. We werden met bloemen ontvangen en kregen een indrukwekkende presentatie. Shakti is de eerste NGO die is opgericht door 'survivors of human trafficking' (sinds 1996). Dit opvanghuis biedt een veilige plaats aan 24 meisjes. Deze organisatie houdt zich bezig met alle aspecten rond trafficking. Van preventie door bij grensovergangen de voertuigen te controleren en met 'verdachte' meisjes te praten, bestemming of familieleden te checken. In de dorpen in 17 regio's zijn groepen die voorlichting geven en de 'doelgroep' persoonlijk benaderen. Zijn er meisjes bevrijd dan wordt een rehabilitatie gestart die soms jaren kan duren. Ook wordt in samenwerking met de Malala-organisatie onderwijs/beroepsgerichte opleidingen aangeboden. Op deze locatie worden creatieve lessen gegeven en 'kunstwerkjes' voor de verkoop gemaakt. Die wij natuurlijk kopen. De eerste souvenirs. Meer lezen: www.endslaverynow.org/shakti-samuha en www.shaktisamuha.org.np.

'Education is the most powerful weapon which you can use to change the world'.

Met deze spreuk van Nelson Mandela komen we bij het project waarvoor we in eerste instantie deze reis hebben georganiseerd: De School for Justice Sasane www.sasane.org.np. In de ontvangstruimte vertelt manager Swotsi enthousiast en trots over 'haar' studentes en de begeleiding. Er wordt geselecteerd op vooropleiding (vergelijkbaar HAVO/VWO) en er worden gesprekken gevoerd om de juiste studiekeuze te maken zoals rechten, politieacademie, journalistiek of Social Sciences. Ondertussen krijgen ze Engelse bijles, traumacounseling en huiswerkbegeleiding.

Daarna krijgen we een door de studentes gemaakte lunch aangeboden en is er tijd voor ontspanning in de vorm van een yogales. Na de sessie voeren we een kringgesprek. De tiensers vertellen dat hun familie trots op ze is. Heel belangrijk om het project te laten slagen en ervoor te zorgen dat de meisjes niet teruggaan en 'verdwijnen'. Na wat aftasten vragen de meisjes ook naar onze beroepen en familie. Als afsluiting geven wij de meisjes een 'Friendship' ketting met pin en leggen de betekenis van de pluus uit: dat we als Soroptimisten vriendschap en verbinding verspreiden. Dat we trots op ze zijn en de studentes zo een herinnering aan ons hebben. Dinsdagavond worden we opgehaald om met 5 leden van de zusterclub een heerlijke Nepalese maaltijd te gebruiken. We zijn benieuwd naar de achtergrond en banen die deze vrouwen hebben. Dat gesprek valt soms niet mee. Het Engels varieert en we merken dat niet iedereen vragen durft te stellen. Wat we horen is dat deze club 27 leden heeft, een mix van jong en oud. Er is een aantal advocaten bij, een antropoloog, een ondernemer, een eigenaar

Two 'sisters' in feestkleding heetten ons welkom op het vliegveld van Kathmandu met een sjaaltje, kussen en snel, snel een foto en naar de fout geparkeerde taxi's.

van een guesthouse. Een interessante mix. We kunnen de club een bedrag van € 2.050,- geven, 250.000 Nepalese Rupees. Met dat geld wordt de school opgeknapt, die door de storm vlak daarvoor schade had opgelopen. Woensdag gaan we naar het officiële kantoor van de Soroptimistclub. Dit is een appartement met meerdere ruimtes voor clubbijeenkomsten, maar er worden ook de naailes en Engelse les gegeven. Bijzonder leuk is het dat we zes vrouwen een certificaat mogen overhandigen. Ze gaan geen volledige kostwinner worden, maar wel een bijdrage leveren aan de inkomsten voor hun huishouding. Belangrijk is ook het gevoel van zelfvertrouwen en eigenwaarde. Al met al een indrukwekkende reis waarin we veel informatie

hebben gekregen over de projecten van Free a Girl/ School for Justice, en mooie contacten met Nepalese Soroptimist vrouwen uit Kathmandu hebben gelegd. Hoe mooi is het om van een Internationale organisatie lid te mogen zijn.

Corinne van den Berg, Marjo Doeven, Gerrie Apperloo, Nel Overzet, Tsjalline Idsardi en Anita van de Laar
deelnemers aan de Nepal-reis

School for Justice Sasane, manager Swotsi staat derde van links.

ROSEMARIE MERTZ WIL GEEN CHEQUES MAAR HANDS-ON PROJECTEN IN BENIN

Tekst: Dietlindt Seijsener
Foto's: archief Rosemarie Mertz

‘Geluk valt niet uit de hemel, daar moet je wat voor doen’

Benin, bijna thuisbasis van regiocoördinator oost en watervrouw Rosemarie Mertz, lid van club Almelo. Het is een gewone maandagochtend ergens in februari als Rosemarie me belt en vraagt: “Kan ik even bij je langs komen? Ik wil even wat tegen je aan houden..” Dat kan en na een geïmproviseerde maaltijd, waarvoor ze heel toepasselijk maar puur toevallig, vers geroosterde, geurige kokos uit Benin heeft meegenomen, steekt ze van wal..

Ze vertelt over het sanitatie-project EcoSan Benin, waarbij puur plastisch uitgedrukt, poep en plas al in het toilet gescheiden worden. “Afval als belangrijke grondstof in de landbouw! De faecaliën zijn een prima bodemverbeteraar en door de waardevolle stoffen in de urine halen ze een 30-40% hogere opbrengst van de gewassen”. En heel belangrijk: het spaart het milieu en verbetert de gezondheid. “De mensen worden overgehaald om hun behoeften niet meer in het vrije veld te doen. Want als je

dit met EcoSan-toiletten doet, brengt het oogst = geld op. Dit is zoveel veiliger voor meisjes. In plaats van in je blote billen achter een bosje..” Rosemarie ontdekte het Ecosanprincipe tijdens het World Water Forum in 2006 in Mexico en dacht ‘Dit vind ik gaaf!’ Met haar achtergrond in landbouw en water, haar hang naar praktische en ecologische oplossingen heeft ze net zo lang gezocht, gepraat, gelobbyd en mensen geïnteresseerd tot ze dit in 2015 in Benin kon introduceren. Hoe KOM je zo gedreven en betrokken bij een land, vraag ik haar...hoe pak je

dat aan? “Nou, dat is heel simpel”, antwoordt ze. “Via Soroptimisten. Ik heb gewoon gebeld met het bureau-cretariaat. Ik ga naar Benin, zijn daar Soroptimisten met wie ik contact kan opnemen? Die verwezen me naar Mariet (Verhoef Cohen, onze huidige SI president). Inmiddels heb ik vriendschappen gesloten, verschillende logeeradressen en is Benin mijn tweede vaderland geworden. In 2011 ging ik daar voor het eerst heen, toen Agriter-ra me meevroeg, voor een evaluatie of er toekomst zat in de samenwerking Nederland-Benin. Ik sprak Frans wat een voordeel was. Ik bezocht toen de landbouwpraktijkschool SAIN, waar op dat moment alleen jongens op zaten. Nu zijn er ook meisjes op die opleiding. Het is een hands-on project, gericht perspectief bieden aan jongeren zodat ze een toekomst voor zichzelf zien in duurzame landbouw en niet uitwijken naar de stad. Een geweldig project: mensen leren iets voor de toekomst. Geluk valt niet uit de hemel, daar moet je wat voor doen”.

Friendshiplink 3.0

Rosemarie zoekt clubs in Nederland die het leuk vinden om een Friendshiplink 3.0 op te starten. Waarbij je de samenwerking opzoekt in een bepaald onderwerp, zoals dropouts in

Nederland en Benin; kunnen we met elkaar expertise uitwisselen? Bijdragen aan elkaars project, over en weer. Ze heeft met vijf van de zeven clubs in Benin rechtstreeks contact. Dus mailadressen en telefoonnummers zijn voorhanden. Je hoeft het alleen maar te willen. “De tijd dat wij westerlingen geven en dat de ‘armen’ mogen ontvangen is voorbij. Het moet meer zijn dan het geven van cheques. Ze moeten zelf willen aanpakken. Er is een mooie vergelijking: geef een hengel, en geen vis! Soroptimisten in Benin doen het ook zo”, besluit ze. “Bekijk als club nu eens de lijst met projecten, en bedenk welke je in partnerschap zou willen doen.”

Rolmodel

Een volgend ‘project’ in het land dat ze in haar hart gesloten heeft: de jonge ondernemer Armel. “Hij haalt olie uit kokosnoten en werkt sinds drie jaar met dertig vrouwen. De vrouwen vormen een soort maatschap met elkaar. Inmiddels heeft hij er twee groepen bij die op dezelfde manier werken. In totaal vinden nu negentig vrouwen hier een baan. Stap voor stap hebben ze samen het product verbeterd en van een middelmatig product een topproduct gemaakt. Het is in Duitsland als uitmuntend uit de test gekomen. Kokospalmen zijn daar vaak als omzoming geplant, niet echt op een plantage. Als het op het juiste moment geoogst en op de juiste manier verwerkt en bewaard wordt, is de kokos roomwit van kleur. De vrouwen zijn de producent. Zo behandelt Armel hen ook.” Met zichtbare trots vervolgt ze: “Er kan nu van die eerste dertig vrouwen een kind naar de universiteit. Eind 2017 vertelde Armel mij dat hij in Benin alleen kon lenen tegen 25 % rente. Toen heb ik mijn netwerk gevraagd of men bereid

Rosemarie op de markt

was hem te lenen tegen 5% rente. Binnen drie weken was dat rond en ruim een derde kwam van Soroptimisten. Dat geld is besteed aan machines, besteld bij een ondernemer in Benin die zich via PUM (Programma Uitzending Managers) heeft ontwikkeld en daarmee produceert hij nu koud en warm geperste kokosolie.” Voor Armel was dit zo’n opsteker: twintig mensen die hem vertrouwen gaven was voor hem een kantelpunt als ondernemer. Nu heeft hij prijzen gewonnen voor goed ondernemerschap, en hij werkt toe naar zero-waste, het gebruik van de hele kokosnoot. Wat er overblijft na het persen wordt gebruikt in bakkerijen. “Armel en zijn vriendin ontwikkelen zich tot mondige rolmodellen in de samenleving. Dat vind ik geweldig om te zien!” Inmiddels heeft Armel een sollicitatiegesprek gehad bij de Nederlandse ambassade voor een beurs voor een ondernemerschapscursus in Wageningen. Slotsom van haar bevo-

gen verbindingsverhaal, waarmee ze tegen 10 uur ’s avonds afscheid neemt: “Met een niet zo grote inzet kun je op cruciale momenten het verschil maken. Met elkaar, oost en west, brainstormen over ideeën. Projecten 3.0 noem ik dat. Dit is een succesverhaal, gebaseerd op vertrouwen en contacten, elkaar wijzer maken. Zo verhoog je de kans van slagen van een project: met ervaringen delen en contacten opbouwen. Dan kun je echt bouwen.”

Praktijkschool SAIN

STOP geweld tegen vrouwen

Soroptimisten steunen Orange the World.
Van 25 november tot en met 10 december.

Meedoen? Kijk op: soroptimist.nl/nl/orange-the-world

Doe
mee!

25 nov
t/m

10 dec
2019